بسم اللہ الرحمن الرحیم
آغاز دعا و هم ثناها
بر نام شهنشهی است زیبا
کاندر نظرش بلا کم و کاست
اعمال شبانه روزی ماست

شد ہر عملی کہ در شب تار

چون روز بعلم او نمودار

انجا کہ نہ ذرّہ راہ یابد

خورشید تدارکش بتابد

سرّیکہ نہان بشہر و بیداست

پیشش ہمہ آشکار و پیداست

پیدا کن ہر بلند و پستی

هم موجد نیستی و هستی
تا زد بسر قدم قدم را
از پرده کشید سر عدم را
از امر کنی که بر لب آورد
ایجاد زمین و آسمان کرد
آورد بدور چون سما را
شد لیل و نهار آشکارا

این جلوہ نما کہ مہر و ماہ است
بر ہستی و صنع حق گواہ است
پیداست ز چشمک ستارہ
بر جلوہ ہستیش اشارہ
حسنش ہمہ حیرت و تماشاست
مجنون ورا دماغ لیلی ست

جَلَّ جَلَالُہٗ وَ عَظُمَتْ کِبْرِیَاؤُہٗ

کاشانۂ جلال ذاتش را از شمع آرائی

حمد حامدین پروانہ و پروانۂ چراغ

کلیم را بر طور تجلی صفاتش بال پروانہ

قمری ناطقہ کو کہ کوکِ قُمْ بوَصْفِہٖ

در صماخ جانبازان کویش زد چرا

طوق تہدیدش بگردن نزنند

و بلبل خامہ کدام کہ بلبان ثنایش

بلبلان بی زبانی نهفاو چرا از سوا

تا دیبش سرمه در گلو نکشند

بیت

بر اوج جلال حضرت او

هر فاختہ شور زای کوکو

سفینہ متاع ممکنات از ورطهٔ نابود

در ساحل وجود رسانیدہ اوست

و گوهر موجودات از مکمن نیستی

ببازار هستی منجلی گردانیده او

بیت

ز ذره تا بخورشید انچه پیدا ست

ز باغ صنعت کارش تماشا ست

نظم

ذات پاکش که بیمثال آمد

برتر از وہم و خیال آمد
دررہ وصف او کجاست مجال
کہ کشاید عقاب واہمہ بال
وقف ذکرش ہمہ زمان و زمین
وصف ذاتش فزون از آن و ازین
آری لسان افصح البیان طوطی عرب
و عجم اشرف اولاد آدم برگزیدۂ عالم

صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم کہ قاب
قَوسَینِ اَواَدنیٰ ازبرتری القاب
تقربش ادنی پایہ و سِرّ فَاَوحیٰ
اِلیٰ عَبدِہٖ مَااَوحیٰ ازنجیتہ
علمش کمترین پایہ باانیہمہ تقرب درگاہ
و قرب خاطر خواہ درراہ معرفتش بہ
مَاعَرَفنَاکَ معترف گشتہ وباوجو

چنین جلالت ذات و را حصای
صفاتش حرف لا اُحصی
بر زبانش گذشته
جائی که نه جبرئیل دم زد
از سدره فرانه یک قدم زد
از ما بچنین شکسته پائی
کی دست دهد رسائی

بہتر کہ کشیم پا ازان کو
ای ما بکجا و حضرت او
زین باب نبی چو در گذر کرد
القصہ سخن است مختصر کرد

عَلَیْہِ الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ وَعَلٰی اٰلِہٖ
اَوْتَادِ خِیَامِ الْاِسْلَامِ کہ حرم دین
مبین را اساطین اند و کاشانہ شرع

متین بہ امصباح مبین از بہر فروشدگان
ورطۂ ہلکات سفن نجات اند و براہ
واماندگان تیہ ضلالات ہدات
صَلَوٰاتُ اللّٰہِ عَلَیۡہِ وَعَلَیۡہِمۡ بِعَدَدِ
مَنۡ صَلّٰی وَصَامَ وَتَحِیَّاتُہٗ
وَبَرَکَاتُہٗ عَلٰی اَرۡوَاحِہِمۡ
بِعَدَدِ مَنۡ قَعَدَ وَقَامَ وبعدد بر ضمایر

ذوی الفہم والفراسه وسائر صاحبان
عقل وکیاست روشن وہویدا باد
که خالق مکونات بنی نوع انسان را
بمقتضای وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ
اِلَّا لِیَعْبُدُوْنِ برای عبادت آفریده
وازادر تاسّی جناب رسالت مآب
وپیروی حضرات ائمّه اطیاب درہر

کلی و جزئی که اوفق ذریعه فوز و فلاح
واوثق وسیلهٔ رستگاری و نجاح است
منحصر گردانیده وازانجا که همت
والا نهمت بندگان دارادربان
حاوی مراتب فضل و کمال راوی
احادیث مکرمت و اجلال مجمع
فیوض ربانیه منبع انعامات سبحانیه

قرّۂ باصرۂ سعادت غرّۂ ناصیۂ جلادت

اُسوۂ خاندان عظمت وجلالت خلاصۂ

دودمان فتوّت وشجاعت اورنگ

نشین صدر دولت منصور تاج گزین

آیۂ نور وسرور شمسۂ سماء جہاں بانی

ماہ سیمای گیتی ستانی معین دین وملّت

مبین ہمیری مقوّم اساس متین دین حیدری

نظم

رونق ده تخت پادشاهی

هم سایهٔ رحمت الهی

تا فرق ز ثری است تا ثریا

حکمش ز اوامر و نواهی

کف دستش بزر پاشی سحاب احسان

دل دریا موجش در گهر بخشی آب ز عمان

بیت

زندہ تا رسم سخاوی کرد

نام حاتم ز جہان طی کرد

رخش دبدبہ اش تا بجولانگہ خصم افگنی

خرامیدہ داستان رستم زابلی از خاطر

پیرزالان کہن سال زایل گردیدہ

دریادلی کہ باب کرمش خشک نہالان

افلاس شاداب کسری منزلی که زنجیر

عدل نوشیروان از در دادش

حلقه باب ناصری که همت عالیش

بدادرسی مظلومان مجبول منصوریکه

اعدایش مدام منکوب و مخذول

اباغ لاله را از دوری دور محفلش

بر سینه داغ و در قرب انجمن

فیض موطنش مشعل خورشید ادنی

چراغ ماه برج فلک بختیاری گوہر

درج شہریاری مروج شرع

مصطفوی حامی منہج مرتضوی

زہی این سران جہان زا امر آمد

معینش محمد سے علی یاور آمد

قالع اساس ظلم و عدوان قامع بنیان

جور و طغیان موسس قوانین عدل

و داد وارث دولت سلطنت خداداد

نظم

شاهی که عدیل او بدانش

نشنید و نه دیده آفرینش

گنجد نه بناطقه ثنایش

از خامه چه طاقت ادایش

سرچشمۂ فضل و معدن داد

از معدلتش جہان شد آباد

تا چتر شہی بفرق کردہ

روشن ہمہ غرب و شرق کردہ

تا دادہ بتخت سلطنت زیب

افکندہ ز پای بنای آسیب

تا سکۂ عدل بر ملا زد

در کوی خفا سر جفا زد

مور را بقوت معدلتش زور پیل

و برّه را در عهد سیاستش اسد کفیل

نظم

بسکه ابواب عدل وا کرده

برّه با گرگ هم چرا کرده

از شجاعت چهار سیدش بهر

لیس لیث کمثله فی الدهر

لا عجب گر برزم که تازد

در جهان شور محشر اندازد

افکند آن تهمتن هیجا

لرزه در سام پیر زال آسا

جای جوزا اگر خرد بدخو

آب تیغش کند دو پیکر او

رخش روئین تنش بوز نبرد
از سر پیلتن برآرد گرد
نیست اندر شجاعتش همسر
از شجاعان انیهمه کشور
طرفه شاهنشه سعادت جو
آصف دولتش سلیمان خو
معدلت را از وست پایه بلند

کرده بیداد را ز سر پابند

جور در عهد او زبون گشته

هم ستمکاره غرق خون گشته

دست معجز نماش گاه کرم

ید بیضای و رحمت عالم

نقش هر ذره زرفشانی او

شاد عالم ز مهربانی او

بسکہ افشاندہ درہم و دینار

طاق نیلی رواق شد زرکار

رحم او کردہ برق را خندان

قہر او چشم ابر را گریان

از زبان کی بیان شود شانش

برتر آمد ز حدِّ امکانش

حمد ایزد کہ بر مرادِ دل

یافت عالم شہنشہ عادل

اَلْمُؤَیَّدُ مِنَ السَّمَاءِ اَلْمَنْصُوْرُ عَلَی

الْاَعْدَاءِ زیبندہ تاج و نگین ابو الفتح

معین الدین سلطان الزمان نوشیروان

عادل محمد علی شاہ بادشاہ غازی

لَازَالَتْ شُمُوْسُ دَوْلَتِہٖ طَالِعَۃً

وَاَقْمَارُ صَوْلَتِہٖ سَاطِعَۃً

بیت

قَامَ مَا قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْاَرْضُ

دَامَ فِی الدَّهْرِ مَا یُؤَدَّی الْفَرْضُ

قطعه حامل تاریخ سنه ہجری و فصلی

حبذا جشن جلوس شه والا تکریم

حق کرامت کندش سلطنت هفت اقلیم

یافت از غرّه پیشانی بختش رونق

سکهٔ سلطنت و خاتم و تاج و دیهیم

حرمت سورهٔ حم و طفیل طه

حافظش واقف سر الف و لام و میم

وقت آنست که واثق بدعاها پهیم

سنه هجری و فصلی بنمائی ترقیم

تا بود نام محمد و علی نقش فواد
۱۲۵۳ هجری

رایج این سکه شاهی بهر اقلیم اقلیم
۱۲۴۴ فصلی

بخیرات مصروف و عنان عزیمت

والا بطرف مبرّات معطوف بود

یکی از بندگان درگاه بامیای خدام

بارگاه به ترتیب این عجاله همت

برگماشت و در اندک مهلت این

رسالۀ وجیزه مسمیٰ به وظایف نامه سلطانی

۱۲ ۵۳ ہجریہ

که اعداد حروفش سنه تالیف را

حاصل است و بر برخی از آداب
نمازهای سنتی و ادعیه و تلاوت
مصحف و خوردن طعام و آشامیدن
آب و بیداری و خواب و امثال
آن شامل بالجمله افعال مستحبه و اعمال
مسنونه اش بر وفق طریقه حقه
اهل بیت عصمت و طهارت

صلوات اللہ علیہم در حیز تحریر رسید

قطعہ

برائی ورد سلطان ابوالفتح

چو تالیفش باین آسانی آمد

زکلک واثقی ہم نام و تاریخ

وظایف نامۂ سلطانی آمد

و بوادید تناسب مقام منجملہ قطعات

تاریخ که بندگان درگاه گیتی پناه
در سال جلوس میمنت مانوس از
نظر همایون گذرانیده ذخیره اندوز
صلهای عزت گردیدند و قطعه
تاریخ منظومه پناه علی الواثق که سنه اش
همسال تالیف رساله شاهی است
مندرج خاتمه خطبه گردید

قطعهٔ اولی

بادشاه عدل گستر دین پناه
آنکه بربالش ظفر ماوا گرفت
از جلوس میمنت مانوس شاه
تخت زیب و تاج زینتها گرفت
گفت واثق سال تاریخ جلوس
ایدل اکنون حق بمرکز جا گرفت
۱۲۵۳

قطعهٔ ثانیه

شهنشاه معین الدّین ابوالفتح
که بادا عمر و اقبالش زیاده
چو عون حق و تائید خداداد
در اقبال بر رویش گشاده
بتاریخ چهارم یوم شنبه
ربیع الثانی شهر السعاده

ضیا بخشید تخت سلطنت را

کلاه خسروی بر سر نهاده

جهان شد باغ باغ از جوش فرحت

گل عشرت نهال عیش زاده

بیکبار از صلای فیض عامش

غنی شد هر سوار و هر پیاده

بپای رایتش پیوسته نصرت

همیشہ دست بستہ ایستادہ

بفرقِ بدسگالش برقِ خاطف

مدام از قہرِ ربانی فتادہ

بتاریخِ جلوسش گفت واثق

سریرِ سلطنت را زیب دادہ
۱۲ ۵۳

وَمِنَ اللهِ التَّوفِيقُ وَهُوَ حَسْبِي

وَنِعْمَ الرَّفِيقُ عَلىٰ مَا نَبَّهْتُهَا عَلىٰ

اَربعۃ اَبواب وخاتمۃ رجائی

اَن یحفظہ اللہ من حر الوباء الحاطمہ

بحق المصطفی والمرتضی وابناھما

وفاطمۃ باب اوّل

دربیان اعمال وافعالی کہ ازطلوع

صبح صادق تا قریب بزوال

آفتاب از وسط السماء باید نمود

باب دوم در اعمال و افعالی که
از زوال آفتاب تا غروب آفتاب
بجا باید آورد باب سیوم
در افعال و اعمالی که از غروب
آفتاب تا نصف شب باید نمود
باب چهارم در افعال و اعمالی
که از نصف شب تا طلوع صبح

صادق باید ساخت خاتمه
در اعمال و ادعیهٔ متفرقه که اختصاص
بوقتی دون وقتی ندارد
باب اوّل در افعال و اعمالی
که از طلوع صبح صادق تا قریب
بزوال آفتاب باید نمود در روایات
بسیار و احادیث بیشمار وارد است

که از طلوع صبح صادق تا طلوع
آفتاب ملائکه ارزاق بنی آدم را
قسمت میکنند هر کس که آنوقت
در خواب باشد از نصیب آن روز
محروم ماند و من و سلویٰ بنی اسرائیل
درین ساعت هر روز نازل میشد
و هر کس که در خواب می بود آنروز

محتاج بگدائی میگردد و خواب این
ساعت خواب شوم است و زنگ زرد
در و گریه کردانند الحدیث و چون
از خواب برخیزد و دیده باشد
خواب مکروهی پس برگردد
از پهلوئی که بوده است بر آن
به پهلوی دیگر و بگوید اِنَّمَا النَّجْوٰی

مِنَ الشَّيطانِ لِيحزُنَ الَّذِينَ اٰمنُوا

وَلَيسَ بِضَارِّهِم شَيئاً اِلَّا بِاِذنِ

اللهِ وَاَعُوذُ بِاللهِ وَبِمَا عَاذَت بِهِ

مَلٰئِكَةُ اللهِ المُقَرَّبُونَ وَاَنبِيَاؤُهُ

المُرسَلُونَ وَالاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ

المَهدِيُّونَ وَعِبَادُهُ

الصَّالِحُونَ مِن شَرِّ مَا رَاَيتُ

وَمِنْ شَرِّ دُنْيَايَ أَنْ تَضُرَّنِي فِي دِينِي

أَوْ دُنْيَايَ وَمِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

و از ابو قتاده حارث بن ربعی

مرویست که گفت شنیدم حضرت

رسول خدا صلی الله علیه و آله را

که میفرمود خواب نیکو از طرف

خدای عزوجل است پس چون

به بیند یکی از شما در خواب انچه را
دوست دارد پس نقل بکند
آن خواب را مگر بکسی که آورا
دوست دارد و چون به بیند
خواب هولناکی پس باید که آب
دهن بیندازد بجانب چپ خود
سه مرتبه و باید که پناه برد بخدا از

شر شیطان و شر آن خواب
و نقل نکند آنرا با حدی بدرستیکه
آن خواب با و ضرر نمیرساند
و چون از خواب بیدار شود بگوید
اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ اَحْیَانِیْ بَعْدَ مَا
اَمَاتَنِیْ وَاِلَیْہِ النُّشُوْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ
رَدَّ عَلَیَّ رُوْحِیْ لِاَحْمَدَہٗ وَاَعْبُدَہٗ

وسجده کند که حضرت رسالت مرتبت

هرگز از خواب بیدار نمیشد مگر آنکه

سجده میکرد و چون بعد از سجده نشستید

این دعا بخواند حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ

حَسْبِیَ الَّذِیْ هُوَ حَسْبِیْ مُنْذُ کُنْتُ

حَسْبِیَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَکِیْلُ و امام

بحق ناطق حضرت جعفر صادق

ہر بار کہ از خواب بیدار میشد بآواز
بلند چنانکہ ہمہ اہلخانہ می شنیدند
میفرمود اَللّٰھُمَّ اَعِنِّیْ عَلٰی ھَوْلِ
الْمُطَّلَعِ وَ وَسِّعْ عَلَیَّ الْمَضْجَعَ وَارْزُقْنِیْ
خَیْرَ مَا قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْزُقْنِیْ خَیْرَ
مَا بَعْدَ الْمَوْتِ چون از خروس بشنود بگوید
سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّ الْمَلٰٓئِکَۃِ

وَالرُّوحُ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ

غَضَبَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَمِلْتُ

سُوْءً وَظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ اِنَّهٗ

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ يَا كَرِيْمُ

فَتُبْ عَلَىَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ اَبَاتَنِىْ فِىْ عُرُوْقٍ

سَاكِنَةٍ وَّرَدَّ اِلَىَّ مَوْلَاىْ نَفْسِىْ

بعد موتہا ولم یمت فی منامہا

الحمد للہ الذی یمسک السماء

ان تقع علی الارض الا باذنہ ولئن

زالتا ان امسکہما من احد من بعدہ

انہ کان حلیما غفورا الحمد للہ الذی

لم یرنی فی منامی وقیامی سوء الحمد

للہ الذی یمیت الاحیاء ویحیی الموتی

وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ

الَّذِیْ یَتَوَفَّی الْاَنْفُسَ حِیْنَ مَوْتِہَا وَالَّتِیْ

لَمْ تَمُتْ فِیْ مَنَامِہَا فَیُمْسِکُ الَّتِیْ قَضٰی

عَلَیْہَا الْمَوْتَ وَیُرْسِلُ الْاُخْرٰی اِلٰی اَجَلٍ

مُسَمًّی اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیَاتٍ لِّقَوْمٍ

یَّتَفَکَّرُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ اَبَاتَنِیْ فِیْ

عَافِیَۃٍ وَّصَبَّحَنِیْ عَلَیْہَا سَالِمَۃً عُرُوْقِیْ

هَادِيًا قَلْبِي سَالِمًا بَدَنِي سَوِيًّا خَلْقِي

حَسَنَةً صُوْرَتِي لَمْ يُصِبْنِي قَارِعَةً

وَلَمْ يُنْزِلْ بِي بَلِيَّةً وَلَمْ يَهْتِكْ لِي سِتْرًا

وَلَمْ يَقْطَعْ عَنِّي رِزْقًا وَلَمْ يُسَلِّطْ عَلَيَّ

عَدُوًّا وَقَدْ أَحْسَنَنِي وَأَحْسَنَ إِلَيَّ

وَدَفَعَ عَنِّي أَبْوَابَ الْبَلَاءِ كُلَّهَا وَعَافَانِي

مِنْ جَمِيْعِهَا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ

وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَسُبْحَانَ

اللّٰهِ رَبِّ النَّبِیِّیْنَ وَاِلٰهِ الْمُرْسَلِیْنَ

وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَمَا

فِیْهِنَّ وَرَبِّ الْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا فِیْهِنَّ

وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

الْعَالَمِیْنَ وچون بسوی آسمان نظر کند بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَا یُوَارِیْ مِنْكَ لَیْلٌ سَاجٍ

وَلَا سَمَآءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا اَرْضٌ

ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ يُدْلِجُ بَعْضُهَا

فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ يُدْلِجُ بَيْنَ

يَدَيِ الْمُدْلِجِ مِنْ خَلْقِكَ تُدْلِجُ الرَّحْمَةَ

عَلٰى مَنْ تَشَآءُ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَآئِنَةَ

الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ غَارَتِ

النُّجُوْمُ وَنَامَتِ الْعُيُوْنُ وَاَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ

لَا تَاْخُذُہٗ سِنَۃٌ وَّلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ

اللّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَاٰلِہِ الْمُرْسَلِیْنَ

وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ و پنج آیہ

از آخر سورہ آل عمران انخواند از اِنَّ فِیْ

خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ تا اِنَّکَ

لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ علی بن طاوس رہ

از جناب امام محمد باقر ع روایت

نمودہ است کہ آن حضرت فرمود
کسی کہ صبح کند و در انگشت دست
راست او انگشتری باشد کہ نگین
او از عقیق بود و پیش ازینکہ بہ بیند
احدی را بگرداند نگین آنرا بطرف
باطن کف خود و بخواند سورۂ
انا انزلناہ الخ و بگوید امنت باللہ

وَحۡدَہٗ لَا شَرِیۡکَ لَہٗ وَکَفَرۡتُ بِالۡجِبۡتِ

وَالطَّاغُوۡتِ وَاٰمَنۡتُ بِسِرِّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ

عَلَانِیَتِہِمۡ وَظَاہِرِہِمۡ وَبَاطِنِہِمۡ وَاَوَّلِہِمۡ

وَاٰخِرِہِمۡ محفوظ دارد اورا حق تعالیٰ

دران روز از شر انچہ نازل میشود

از آسمان وانچہ بالا میرود دران

وانچہ فرو میرود در زمین وانچہ

بیرون می آید ازان و باشد در
حفظ و حمایت خدا تا آنکه شام
کند و اگر تقاضای بول و غایط
داشته باشد ضبط آن نماید در
احادیث مرویست که اگر کسی
احتباس بول و غایط کند نمازش
مقبول نشود و چنان بود که گویا

آن بول و غایط در حالت نماز
در دامن خود داشته و چون داخل
بیت الخلا شود سر را بپوشاند
واگر بالای عمامه چیزی دیگر بر
سر نهد خوب است و بسم الله
بگوید و پای چپ را پیش گذارد
و بگوید بِسمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ

مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيْثِ الْمُخْبِثِ الشَّيْطَانِ

الرَّجِيْمِ وچون عورت خود را

برهنه کند بسم الله بگوید تا از نگاه

شیطان محفوظ ماند ورو و پشت

خود را جانب قبله و طرف

باد و طرف آفتاب و ماهتاب

بعنوانی که روشنی آن بر عورتین

بتابد نیز نکند و خوردن و آشامیدن
و مسواک نمودن در وقت حدث
و همچنین استنجا بدست راست
کردن مکروه است و باید سنگینی
جسد خود را بر پای چپ بدارد
و چون نظرش بآب استنجا
افتد بگوید الحمد لله الذی

جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ نَجِسًا

و چون استنجا نماید این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ حَصِّنْ فَرْجِيْ وَاَعِفَّهُ وَاسْتُرْ

عَوْرَتِيْ وَحَرِّمْهُمَا عَلَى النَّارِ

وَوَفِّقْنِيْ لِمَا يُقَرِّبُنِيْ مِنْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْاِكْرَامِ و هرگاه از استنجا

فارغ شود بایستد و دست

خود را بر شکم بمالد و بگوید الحمد لله
الذی اماط عنی الاذی وهنأنی
طعامی وشرابی وعافانی من البلوی
و وقتی که قصد بیرون آمدن از
بیت الخلا کند پای راست را
مقدم دارد و این دعا بخواند
الحمد لله الذی عرفنی لذته وابقی

فِي جَسَدِي قُوَّتَهُ وَأَخْرِجْ عَنِّي أَذَاهُ

يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا

نِعْمَةً لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قَدْرَهَا

و دیر نشستن در بیت الخلا مورث

بواسیر است و کلامی سوای ذکر

خدا نکند ماثور است که کسی که

کلام کند در بیت الخلا حاجتش

برآورده نمی شود و چون خواهد
وضو نماید اول دندان ها را
بمسواک بمالد و پاک سازد و در
باب اخبار بسیار از ائمه اطهار
وارد است چنانچه از جناب
رسالت مآبؐ حدیثی ماثور است
که حاصل مضمون صدق مشحون

آن بدین نہج مینماید پیوستہ جبرئیل
مرا بمسواک امر مینمود تا آنکہ ترسیدم
کہ دندانہای من سائیدہ شوند
یا بریزند و در روایت دیگر آمدہ
کہ فرمود جبرئیل آنقدر مرا
بمسواک امر کرد کہ گمان کردم
کہ بر امت من واجب خواہد کرد

واز امام بحق ناطق حضرت
جعفر صادق ع ماثور است که در
مسواک نمودن دوازده خصلت
است از سنت پیغمبران است
و پاک کنندهٔ دهان است روشنی
بخشندهٔ چشم است و موجب
خوشنودی پروردگار است

وبلغم را دفع میکند وحافظه را
زیاده مینماید و دندانها را سفید
میکند وحسنات را مضاعف
میگرداند وپوست انداختن
وپوسیدن دندان را می برد
وبن دندانها را محکم میسازد
واشتهای طعام را افزون میگرداند

و ملایکه بان خوشنود می شوند

واز حضرت امام جعفر صادقؑ

مرویست که فرمود مسواک را

پیش از وضو میباید کرد و اگر

فراموش نماید تا وضو بسازد

بعد از وضو مسواک کند پس سه

مرتبه مضمضه کند بعد از مسواک

کردن و از حضرت رسالت مرتبت
مرویست که فرمود دو رکعت
نماز که با مسواک بود بهتر است
از هفتاد رکعت نماز که بی مسواک
باشد و از جناب ولایت مآب
اسد الله الغالب علی بن ابیطالب
منقولست که اگر کسی مسواک را

با وضو ضم کند فرشته می آید و دهان
خود را بر دهان او میگذارد و آنچه
او میگوید بخاطر خود نگاه میدارد
و اگر مسواک نکند بکناری
می ایستد و قرائتش می شنود
و باید که مسواک بعرض دندان
بمالدنه در طول آن پس متوجه وضو

شود وظرف آب را بطرف
دست راست خود بدارد و خود
رو بقبله نشیند وهر دو دست را
یکمرتبه بشوید اگر بعد از استنجای
بول وضو کند دو مرتبه اگر بعد از
غایط بوده باشد وهرگاه دست
باب گذارد بسم الله بگوید تا گناهان

که بدست کرده محو شوند و شیطان

دور شود و چون مضمضه نماید خدایتعالی

لسان و جنان او را بحکمت منور

کرداند و اگر استنشاق کند بوی

آتش دوزخ نشنود و چون آب

بر روی بریزد و بشوید گناهانیکه

بچشم و دهان کرده آمرزیده شوند

و در عرصهٔ محشر سفیدرو باشد و هرگاه

هر دو دست از مرفق بشوید گناهان

از راست و چپ فرو ریزند و غلّهای

آتشین بر او حرام شود و چون بر سر

مسح کند او سبحانه او را از سیّئات پاک

نماید و وقتی که مسح پاها کند گناهانیکه

از پا کرده بریزند و در هنگام عبور از

صراط بخوبی بگذرد و در حدیث مرویست
که چون وضو برای نماز صبح نماید کفارهٔ
گناهان شب و بوده باشد غیر از
کبائر و در کافی و فقیه و تهذیب
از جناب امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که فرمود روزی جناب
امیر المومنین علی بن ابیطالب و محمدؐ

بن حنفیہ علیہما السلام نشستہ بودند

ناگاہ آن حضرت فرمود ای محمد

ظرف آبی بیار کہ وضو سازم برای نماز

پس محمد بن حنفیہ رضی اللہ عنہ آب

آورد پس آنحضرت بدست راست

خود آب بر دست چپ خود در ریخت

پس فرمود بِسْمِ اللّٰہِ وَبِاللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ

الَّذِیْ جَعَلَ الْمَآءَ طَهُوْرًا وَّلَمْ یَجْعَلْهُ

نَجِسًا پس مضمضہ نمود و فرمود

اَللّٰهُمَّ لَقِّنِیْ حُجَّتِیْ یَوْمَ اَلْقَاكَ وَاَطْلِقْ

لِسَانِیْ بِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ پس

استنشاق کرد و فرمود اَللّٰهُمَّ لَا تُحَرِّمْ

عَلَیَّ رِیْحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ

یَشُمُّ رِیْحَهَا وَرَوْحَهَا وَطِیْبَهَا

بعد از ان روی مبارک خود را شست

پس فرمود اَللّٰهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِيْ يَوْمَ

تَسْوَدُّ فِيْهِ الْوُجُوْهُ وَلَا تُسَوِّدْ وَجْهِيْ

يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيْهِ الْوُجُوْهُ پس دست

راست خود را شست و فرمود

اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِيَمِيْنِيْ وَالْخُلْدَ

فِي الْجِنَانِ بِيَسَارِيْ وَحَاسِبْنِيْ حِسَابًا

بشستن بعد ازان دست چپ خود را
شست و فرمود اَللّٰهُمَّ لَا تُعْطِنِیْ
کِتَابِیْ بِشِمَالِیْ وَلَا مِنْ وَرَآءِ ظَهْرِیْ
وَلَا تَجْعَلْهَا مَغْلُوْلَةً اِلٰی عُنُقِیْ
وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ مُقَطَّعَاتِ النِّیْرَانِ
پس مسح سر نمود و فرمود اَللّٰهُمَّ
غَشِّنِیْ بِرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ بعد ازان دو پا

خود را مسح کرد و فرمود اَللّٰھُمَّ ثَبِّتْ

قَدَمَیَّ عَلَی الصِّرَاطِ یَوْمَ تَزِلُّ فِیْہِ

الْاَقْدَامُ وَاجْعَلْ سَعْیِیْ فِیْمَا یُرْضِیْکَ

عَنِّیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ پس آنحضرت

سر مبارک خود را بلند نمود و بسوی

محمد بن حنفیہ رضی اللہ عنہ دید و فرمود

ای محمد کسیکہ وضو سازد مثل

وضوی من بگوید مثل گفتن من خلق
نماید حق سبحانه و تعالی از هر قطره
فرشته که تقدیس و تسبیح و تکبیر نماید پس
بنویسد حق تعالی مر برای او ثواب
این تا روز قیامت و شانه نمودن
بعد از هر وضو پریشانی ببرد و
نشسته شانه کند که باعث قوت دل

باشد وایستاده نباید کرد که دل را
ضعیف کرداند و از حضرت امام
جعفر صادق ع ماثور است که شانه
کردن فقر را زایل میکرداند و درد ها را
دور میکند و روزی را فراخ میکند
و مو را نیکو میکند و حاجت را روا میکند
و پشت را محکم میسازد الحدیث

وشانه کردن باستخوان فیل تپ را دفع
میکند پس شانه را بدست راست
بگیرد و شانه کند و بگوید اَللّٰهُمَّ سَرِّحْ
عَنِّیْ الْهُمُوْمَ وَالْغُمُوْمَ وَوَحْشَةَ الصُّدُوْرِ
وَوَسْوَسَةَ الشَّیْطَانِ و سوره الم نشرح
و قل هو الله احد بخواند و چون فارغ
شود بگوید سُبْحَانَ مَنْ زَیَّنَ الرِّجَالَ

باللحی والنساء باللّٰه وائب واز جناب

رسالت مآب ماثور است که فرمود

کسی که بمالد شانه را بر سر و ریش خود

و سینه خود هفت مرتبه نزدیک نکند

او را دردی کاهی و سنت است

که انگشتریها در دست بکند چنانکه

منقول است که دو رکعت نماز

کہ بانگشتری عقیق بودہ باشد بہتر است

از ہزار رکعت کہ بی آن باشد و از

جناب ولایت مآبؑ ماثور است

کہ نماز کسی کہ انگشتر عقیق در دست

داشتہ باشد بر نماز جماعتی کہ غیر عقیق

در دست داشتہ باشند بچہل درجہ

زیادتی دارد و ہم از آنحضرتؑ

مرویست که فرمود روزی رسول خدا
بیرون آمد و انگشتر جزع یمانی در دست
داشت و با ما نماز کرد و چون از
نماز فارغ شد انگشتر را بمن داد
و فرمود این را در انگشت دست
راست خود کن و با آن نماز بکن
که نماز در جزع یمانی برابر هفت نماز است

و تسبیح و استغفار میگوید و ثوابش برای
صاحبش نوشته میشود و از جناب رسالتماب
منقول است که خداوند عالمیان میفرماید
من شرم میکنم از دستی که بسوی من
بلند شود بدعا و دران دست انگشتر
فیروزه باشد و آنرا ناامید برگردانم
و از اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم

ماثور است که هر نماز را دو وقت است
و وقت اول افضل است از وقت
دوم بمقداریکه آخرت افضل است
از دنیا و بهتر است برای مومن
از فرزند و مال و اول وقت و قت
رضای خداست و آخر وقت وقت
عفو است و عفو نمی باشد مگر از گناه

ونیز منقول است که اول طلوع صبح
وقتی است که ملایکه شب بآسمان
روند و ملایکه روز بر زمین آیند پس
کسی که نماز صبح در آنوقت کند هر دو
طایفه ملایکه شاهد آن نماز باشند
و هر واحد ازان طایفه آن نماز را
در صحیفه خود ثبت نمایند و هر که تا آخر

نماز صبح کند تا آنکه ستارها نمایان
بناشند ملعون شود الحدیث و چون
شروع نماید بنماز اذان و اقامت را
بوجه احسن بجا آرد و فصل کند
در میان اذان و اقامت بسجده یا نشستنی
و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِیْ بَارًّا
وَعَیْشِیْ قَارًّا وَرِزْقِیْ دَارًّا وَاجْعَلْ لِّیْ

عِنْدَ قَبْرِ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ صلعم مُسْتَقَرًّا

وَقَرَارًا و هر دعا که خواهد طلب نماید

که آن ساعت اجابت دعاست

و ابی الصّباح از حضرت امام محمد باقرؑ

روایت نموده است که آنحضرت

فرمود بدرستیکه خدای بزرگ

و برتر دوست میدارد از بندگان

مومنین خود هر دعارا پس لازم
بگیرید دعارا در وقت سحر تا طلوع
آفتاب بدرستیکه آن ساعت ساعت عقیقیست
که گشاده میشود دران دروازهای
آسمان و قسمت کرده میشود دران
رزقها و برآورده میشود دران
حاجتها و روا میشود دران حاجتهای

بزرگ و در حدیث دیگر از جناب
ولایت ایاب مرویست که غنیمت
دانید دعا را نزد چهار چیز و منجمله ان
اذان را شمرد و سنت است
که دستها را بدعا بردارد و اگر دعای
طلب رزق نماید کف دستها را
بجانب آسمان پهن کند و اگر از خوفی

و حضرتی پناه بخدا بر دکف دستهارا
بسوی قبله کند و اگر تضرع کند انگشت
شهادت را حرکت دهد پس نماز را
بخضوع و خشوع تمام و شرائط و ادا
آن چنانکه در کتب فقهیه مسطور است
بجا آرد و این وجیزه گنجایش بیان
آن ندارد چون از نماز فارغ شود

شروع باوراد نماید و بهترین اوراد
تسبیح حضرت سیدة النسا علیها التحیة
والثناست چنانچه بسند صحیح از جناب
صادق علیه السلام حدیثی ماثور است
که حاصل مضمون صدق مشحون آن
بدین نهج مینماید کسی که بخواند تسبیح
فاطمه زهراء را در حالتی که بوده باشد

برہیئتی کہ در تشہد بران بودہ امر زیدہ
و دستکار شود و ہم از انحضرتؐ
مرویست کہ بدرستیکہ ما امر می نمائم
اطفال خود را بہ تسبیح جناب
فاطمہ زہرا ہمچنانکہ امر میکنیم انہا را
بنماز پس التزام نمای انرا و بدرستیکہ
ملازمت نکرد آن را بندہ کہ شقی

وبدبخت شود شیخ طوسی و کلینی
وابن بابویه و دیگران باسانید معتبره
از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق
روایت نموده اند که واجب است
بر هر مسلمان ده مرتبه خواندن این
تهلیل پیش از طلوع آفتاب و پیش
از غروب آن و در بعض روایات

وارد شده است که اگر ترک شود

قضا کند و در بعض روایات کفارهٔ

گناهان اوست در ان روز و تهلیل

این است لا اله الا الله وحده

لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی

ویمیت ویمیت ویحیی وهو حی لا یموت

بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر

وابن بابویه و دیگر علمای ما رضوان الله علیهم از حضرت امام محمد باقرؑ روایت کرده اند که حضرت رسول خداؐ فرمود کسیکه بعد از نماز صبح ده مرتبه این دعا بخواند سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ حق تعالی او را عافیت

دہد از کوری و دیوانگی و خوره
و پریشانی و خانہ بر سرش فرود آمدن
یا خرافت در وقت پیری ابن بابویہ
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقرؑ
روایت نمودہ کہ ہر کہ بعد از نماز
صبح ہفتاد مرتبہ اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ رَبِّیْ
وَاَتُوْبُ اِلَیْہِ بگوید حق تعالی

او را بیامرزد هرچند دران روز

هفتاد هزار گناه بکند و در روایت

دیگر هفتصد گناه بکند و از اهلبیت

طاهرینؑ مرویست که سه چیز است

که همه پیغمبران از حضرت آدمؑ

تا خاتم الانبیاءؐ از یکدیگر میراث

گرفته اند و منجمله آن اینست که هر روز

بوقت صبح بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

اِیْمَانًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَیَقِیْنًا حَتّٰی اَعْلَمَ

اَنَّهٗ لَا یُصِیْبُنِیْ اِلَّا مَا كَتَبْتَ لِیْ

وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِیْ در بعض روایات

باضافه این عبارت است حَتّٰی

لَا اُحِبَّ تَعْجِیْلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تَاْخِیْرَ

مَا عَجَّلْتَ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ

أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَانِي كُلَّهُ

وَلَا تَكِلْنِي إِلٰى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

أَبَدًا وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ

وہرکس کہ ہر روز پیش از طلوع

آفتاب بخواند اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

كَبِيْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً

وَاَصِيْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

کثیرًا لا شریک له وصلی الله

علی محمد و آله فرشته آنرا گرفته

و درمیان بال خویش گذاشته

باسمان رود چون باسمان اول

رسد ملایکه گویند باخود چه داری

گوید این کلمات را که مومنی گفته

پس ملایکه دعا کنند و گویند خدای تعالی

برای مومن رحمت کند و گناهانش
بیامرزد و همچنین بر هر آسمان که رسد
ملائکهٔ آن آسمان همین دعا نمایند تا آنکه
بحاملان عرش رسد ایشان نیز
این دعا کنند و گویند این کلمات را
بخزینه داران اقوال مومنان
بسپارتا در خزینه ثبت نمایند این از

کلمات خزینه است و کسی که هر روز
یکمرتبه تا یکسال که مجموع سه صد
و شصت مرتبه میشود تسبیح حضرت
جبرئیل ع بخواند نمیرد تا اینکه به بیند
جای خود را در بهشت و تسبیح
این است سُبحَانَ اللّٰہِ الدَّائِمِ القَائِمِ
سُبحَانَ القَائِمِ الدَّائِمِ سُبحَان

الواحد الاحد سبحان الفرد الصمد

سبحان الحي القیوم سبحان الله وبحمده

سبحان الحي الذي لا یموت سبحان

الملك القدوس سبحان رب

الملئکة والروح سبحان العلي الاعلی

سبحانه وتعالی وابو الدامریه گوید

در دل خود گفتم شاید تا یکسال

زنده نمانم پس نشستم و سه صد
وشصت مرتبه خواندم پس دیدم
جای خود را در بهشت و همچنین
ربیع ابن صبیح نقل کرده و از
جناب رسالت مآب مرویست
که هر که هر روز ده مرتبه این دعا
بخواند عفو نماید خدای تعالی اورا

چهار هزار کبیره و کفایت نماید
شر موت را و فشار قبر را و نشور
و حساب و گذشتن بر صراط و میزان
و هولهای روز قیامت را
و صد هزار هول را که آسان ترین
آنها هول موت است و نگاه
دارد او را از شر شیطان و لشکرا

وادا نمایددین قرض اورا و دفع

کند رنج وغم اورا و دعا این است

اَعْدَدْتُ لِکُلِّ ھَوْلٍ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ

وَلِکُلِّ ھَمٍّ وَغَمٍّ مَاشَآءَ اللّٰہُ وَلِکُلِّ

نِعْمَۃٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلِکُلِّ رَخَآءٍ اَلشُّکْرُ

لِلّٰہِ وَلِکُلِّ اُعْجُوْبَۃٍ سُبْحَانَ اللّٰہِ وَلِکُلِّ

ذَنْبٍ اَسْتَغْفِرُ اللّٰہَ وَلِکُلِّ مُصِیْبَۃٍ

اِنَّا لِلّٰہِ وَاِنَّا اِلَیْہِ رَاجِعُوْنَ وَلِکُلِّ ضِیْقٍ

حَسْبِیَ اللّٰہُ وَلِکُلِّ قَضَاءٍ وَّقَدَرٍ تَوَکَّلْتُ

عَلَی اللّٰہِ وَلِکُلِّ عَدُوٍّ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ

وَلِکُلِّ طَاعَةٍ وَّمَعْصِیَةٍ لَاحَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰہِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

و سنت است کہ ہر صباح سہ مرتبہ

این دعا بخواند بسم اللہ ماشاء اللہ

لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ مَا شَآءَ

اللّٰهُ اَلْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا شَآءَ

اللّٰهُ لَا يَصْرِفُ السُّوْٓءَ اِلَّا اللّٰهُ

و از حضرت امام جعفر صادق ع

ماثور است که هر که هر روز چهار صد

مرتبه دو ماه پی در پی بگوید اَسْتَغْفِرُ

اللّٰهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيْمُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ مِنْ جَمِيْعِ جُرْمِيْ وَظُلْمِيْ

وَاِسْرَافِيْ عَلٰى نَفْسِيْ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ

روزی کرده شود کنجی از علم و کنجی

از مال در کفعمی مرویست که کسیکه

بد ذہن و کم فہم باشد پس باید بگوید

ہر روز بعد نماز صبح قبل ازین که

کلام کند یا حیُّ یا قیُّومُ فلا یفُوتُ

شَیئاً عِلمُهُ ولا یَؤُدُهُ زیاده میشود

حافظهٔ او و کم میشود نسیان او

وهم دران کتاب از جناب

صادق ع ماثور است که هرکه بخواند

هر روز بعد نماز واجب قبل ازینکه

بردارد زانوهای خود را ببوسید

خدای تعالی برای او چهل و پنجهزار
حسنه و محو نماید از و از گناهان مثل
آن و بلند نماید برای او از درجات
مثل آن و باشد مثل کسیکه خوانده باشد
قرآن را دو از ده مرتبه در آن روز
و بنا کند خدای تعالی برای او خانهٔ
در بهشت و آن اینست اَشْهَدُ

اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ

لَهٗ اِلٰهًا وَّاحِدًا اَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا

لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا

از جناب علی بن ابیطالبؑ منقول است

که هر که هر روز بعد از نماز صبح یک نوبت

دعای عدیله بخواند در دم آخر با ایمان

از دنیا برود و عدیله نام شیطان است

که در وقت نزع آدمی را وسوسه نیاید

که ایمان او ببرد و اگر در حال نزع برای

آسانی جان کندن نزد میت بخوانند نیز خوبست

دعای عدیله

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شَهِدَ اللهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِکَةُ

وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَآ اِلٰهَ

إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ

اللّٰهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ

الْمُذْنِبُ الْعَاصِي الْحَقِيرُ الْمُحْتَاجُ الْفَقِيرُ

أَشْهَدُ لِمُنْعِمِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي وَمُكْرِمِي

كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ

وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهٖ بِأَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا

هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ

وَالامتنانِ قادرٌ ازلیٌّ عالمٌ ابدیٌّ

حیٌّ احدیٌّ موجودٌ سرمدیٌّ سمیعٌ بصیرٌ

مریدٌ کارہٌ مدرکٌ صمدیٌّ یستحقُّ

ھذہِ الصفاتِ وھو علیٰ ما ھو علیہ

فی عزِّ صفاتہ کان قویًّا قبل وجودِ القدرۃ

والقوۃ وکان علیمًا قبل ایجادِ العلمِ

والعلۃ لم یزل سلطانًا اذ لا مملکۃ و

لَا مَالَ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانَهُ عَلٰى جَمِيْعِ

الْاَحْوَالِ وُجُوْدُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِيْ

اَزَلِ الْاٰزَالِ وَبَقَاؤُهُ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ

انْتِقَالٍ وَّلَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْاَوَّلِ

وَالْاٰخِرِ مُسْتَغْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ

لَا جَوْرَ فِيْ قَضِيَّتِهٖ وَلَا مَيْلَ فِيْ

مَشِيَّتِهٖ وَلَا ظُلْمَ فِيْ تَقْدِيْرِهٖ وَلَا مَهْرَبَ

مِنْ حُكُومَتِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ

وَلَا مَنْجَا مِنْ نَقِمَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ

غَضَبَهُ وَلَا يَفُوتُهُ اَحَدٌ اِذَا طَلَبَهُ

اَزَاحَ الْعِلَلَ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوّٰى

التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكَّنَ

اَدَاءَ الْمَامُورِ وَسَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ

الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ اِلَّا بِقَدْرِ

الْوُسْعِ وَالطَّاقَةِ سُبْحَانَهُ مَا اَبْيَنَ

كَرَمَهُ وَاَعْلٰى شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا اَجَلَّ

نَيْلَهُ وَاَعْظَمَ اِحْسَانَهُ بَعَثَ الْاَنْبِيَاءَ

لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْاَوْصِيَاءَ

لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ وَفَضْلَهُ وَجَعَلَنَا مِنْ اُمَّةِ

سَيِّدِ الْاَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْاَوْلِيَاءِ وَاَفْضَلِ

الْاَصْفِيَاءِ وَاَعْلَى الْاَزْكِيَاءِ مُحَمَّدٍ

الْمُصْطَفٰی صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ

اٰمَنَّا بِہٖ وَبِمَا دَعَانَا اِلَیْہِ وَبِالْقُرْاٰنِ الَّذِیْ

اُنْزِلَ عَلَیْہِ وَبِوَصِیِّہِ الَّذِیْ نَصَبَہٗ

یَوْمَ الْغَدِیْرِ وَاَشَارَ بِقَوْلِہٖ ھٰذَا عَلِیٌّ

اِلَیْہِ وَاَشْھَدُ اَنَّ الْاَئِمَّۃَ الْھُدٰی الْاَبْرَارَ

وَالْخُلَفَاءَ الْاَخْیَارَ بَعْدَ الرَّسُوْلِ الْمُخْتَارِ

عَلِیٌّ قَامِعُ الْکُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِہٖ سَیِّدُ

أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ السِّبْطُ

التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللهِ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ

الْعَابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ

جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاظِمُ مُوسَىٰ ثُمَّ الرِّضَا عَلِيٌّ

ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ

الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ

الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمُرْجَىٰ

الَّذِی بِبَقَائِهٖ بَقِیَتِ الدُّنْیَا وَبِیُمْنِهٖ

رُزِقَ الْوَرٰی وَبِوُجُوْدِهٖ ثَبَتَتِ

الْاَرْضُ وَالسَّمَآءُ بِهٖ یَمْلَأُ اللّٰهُ الْاَرْضَ

قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا

وَجَوْرًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ

وَامْتِثَالَهُمْ فَرِیْضَةٌ وَطَاعَتَهُمْ مَفْرُوْضَةٌ

وَمَوَدَّتَهُمْ لَازِمَةٌ مَقْضِیَّةٌ وَالْاِقْتِدَآءُ

بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَمُخَالَفَتُهُمْ مُرْدِيَةٌ وَهُمْ

سَادَاتُ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِيْنَ وَشُفَعَاءُ

يَوْمِ الدِّيْنِ وَاَئِمَّةُ اَهْلِ الْاَرْضِ عَلَى

الْيَقِيْنِ وَاَفْضَلُ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّيْنَ

وَاَشْهَدُ اَنَّ كُلَّ مَا جَآءَ بِهِ النَّبِيُّ حَقٌّ وَاَشْهَدُ

اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ

وَنَكِيْرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُوْرُ

حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ

حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ

وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا

وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اَللّٰهُمَّ

فَضْلُكَ رَجَائِيْ وَكَرَمُكَ وَعَفْوُكَ

وَرَحْمَتُكَ اَمَلِيْ لَا عَمَلَ لِيْ اَسْتَحِقُّ بِهِ

الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِيْ اَسْتَوْجِبُ بِهِ

الرِّضْوَانَ إِلَّا أَنِّي اعْتَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ

وَعَدْلَكَ وَارْتَجَيْتُ فَضْلَكَ وَإِحْسَانَكَ

وَتَشَفَّعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَآلِهِ مِنْ أَحِبَّتِكَ

وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا اَللّٰهُمَّ

إِنِّي أُودِعُكَ يَقِينِي هٰذَا وَثَبَاتَ دِيْنِي

وَاَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ بِہٖ وَقَدْ اٰمَنْتَنَا

بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّہٗ عَلَیَّ وَقْتَ

حُضُوْرِ مَوْتِیْ وَفِی الْقَبْرِ عِنْدَ مَسْئَلَۃِ

مُنْکَرٍ وَنَکِیْرٍ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

مرویست کہ ابو القمقام بخدمت

جناب امام ابو الحسن موسی کاظمؑ

از بی طالعی خود شکوہ کرد و ازینکہ

متوجه هیچ حاجتی نمیشود که قضای
آن شود برای او پس آنحضرت
فرمود بگو در عقب طلوع فجر
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ
ده مرتبه گفت ابو القمقام پس من
لازم کردم بر خود این ورد را .

وقسم بخدا که درنگ نکردم مگر اندک
زمانی تا اینکه وارد گردیدند بر من
جمعی از بادیه پس خبر دادند مرا
که بدرستیکه مردی از قوم من
مرده و نمیدانند برای او وارثی
غیر از من و رفتم و گرفتم میراث
او را و همواره مستغنی شدم و از

جناب صادق ؑ ماثور است

کسی که باشد مراو را علتی پس باید

که بگوید بران در هر صبح چهل مرتبه

تا چهل روز بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ رب العالمین حسبنا اللہ

و نعم الوکیل تبارک اللہ احسن الخالقین

ولا حول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم

واز جمله اوراد صبح خواندن سوره
یس است چنانچه از جناب صادقؑ
مرویست که بدرستیکه برای
هر چیز دلی است و دل قرآن یس
است پس کسیکه بخواند آنرا در صبح
باشد از محفوظان و نگاه داشته شدگان
و رزق داده شدگان تا آنکه شب

کند و در روایت دیگر وارد شده
کسی که بخواند آنرا و منظور او رضای
خدا بوده باشد ببخشد خدا اورا
و عطا نماید از اجر و ثواب مثل آن
کسی که خوانده باشد تمام قرآن
دوازده مرتبه الحدیث بدانکه
در تمام روز و شب دوازده ساعت

است و منسوب بائمه علیهم السلام

پس ساعت اول که از طلوع فجر است

تا طلوع آفتاب منسوب است

بامیر المومنین علی بن ابیطالبؑ

پس سنت است که دعائیکه بآنحضرت

منسوب است بخواند و آن اینست

اَللّٰهُمَّ رَبَّ الظَّلَامِ وَالْفَلَقِ وَالْفَجْرِ

وَالشَّفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرِ

اِذَا اتَّسَقَ خَالِقِ الْاِنْسَانِ مِنْ عَلَقٍ

اَظْهَرْتَ قُدْرَتَكَ بِبَدِيْعِ صُنْعَتِكَ

وَخَلَقْتَ عِبَادَكَ لِمَا كَلَّفْتَهُمْ

مِنْ عِبَادَتِكَ وَهَدَيْتَهُمْ بِكَرَمِ

فَضْلِكَ اِلٰى سُبُلِ طَاعَتِكَ وَتَفَرَّدْتَ

فِىْ مَلَكُوْتِكَ بِعَظِيْمِ سُلْطَانِكَ

وَتَوَدَّدْتَ اِلٰی خَلْقِكَ بِقَدِيْمِ الْاِحْسَانِ

وَتَعَرَّفْتَ اِلٰی بَرِيَّتِكَ بِجَسِيْمِ الْاِمْتِنَانِ

يَا مَنْ يَسْاَلُهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِىْ شَاْنٍ

اَسْاَلُكَ اللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَ

بِالْقُرْاٰنِ الَّذِىْ نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ

عَلٰی قَلْبِهٖ لِيَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ

بلسانٍ عربيٍّ مبينٍ وبامير المؤمنين

عليّ بن ابي طالب بن عمّ الرسول وبعل

البتول الذي فرضت ولايته على

الخلق وكان يدور حيث

دار الحقّ ان تصلّي على محمّدٍ وآل

محمّدٍ فقد جعلتهم وسيلتي

وقدّمتهم امامي وبين يدي

حَوَائِجِیْ وَاَنْ تَغْفِرَ لِیْ ذُنُوْبِیْ وَتُطَهِّرَ
قَلْبِیْ وَتَسْتُرَ عَیْنِیْ وَتُفَرِّجَ کَرْبِیْ
وَتُبَلِّغَنِیْ مِنْ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ
اَمَلِیْ وَتَقْضِیَ لِیْ حَوَائِجِیْ لِلدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

و سنت است هر روز استعمال بوی
خوش کردن در حدیث ماثور است

که دو رکعت نماز با بوی خوش
افضل است از هفتاد رکعت بی آن
دل را قوت دهد و قوت مباشرت
بیفزاید و گلاب بر روی و دستها
مالیدن آبرو زیاده میکند و پریشانی
می برد و چون استعمال بوی خوش
کند صلوات بر محمد و آل اطیاب او

بفرستد و میباید که هر صباح از انچه
میسّر او باشد صدقه دهد و در راه
خدا صرف نماید از جناب رسالتمآبؐ
حدیثی ماثور است که خلاصهٔ مضمون
آن چنین مینماید که صدقه بدهید بوقت
صبح و رغبت کنید در دادن آن
پس نیست مومنی که بدهد صدقه

که قصد او از دادن آن این باشد

که دفع نماید خدا از و بذریعه آن

صدقه شر آنچه نازل میشود از آسمان

بسوی زمین دران روز مگر آنکه

حفظ نماید او را از شر آنچه نازل

میشود درین روز و از آنجناب

ماثور است که هر که تصدق کند

بوزن هر درهمی برای او مثل کوه احد
باشد از نعیم بهشت و هر که تصدقی
را ببرد برای محتاج مثل ثواب آن
کس داشته باشد که آن تصدق را
داده است بی آنکه از ثواب او
چیزی کم شود و در حدیث موثق
منقولست که شخصی بخدمت امام

جعفر صادق ؑ عرض نمود که مرا
پند ده فرمود که اگر حق تعالی متکفل
روزی مردم شده است پس
غم خوردن از برای چیست و اگر
حساب قیامت حق است پس
جمع نمودن مال از برای چیست
و اگر آنچه در راه خدا میدهی خدا

عوض آن میدهد پس بخجل وزرید ن
از برای چیست الحدیث و دررواییت
دیگر آمده که هر کس حاجت مومنی
را از خود یا از دیگری منع کند
و قادر بران باشد روز قیامت
روسیاه ازرق چشم دستها برگردن
بسته محشور شود پس او را ببیند وگویند

انیست که با خدا و رسول خدا خیانت
کرده پس در آتش افکنند و مکروه است
مواقعت باز وجه خود میان طلوع
صبح تا طلوع آفتاب که فرزند در نوقت
بی عیب نباشد و از جمله اموری
که بوقت صبح بعمل باید آورد خوردن
خرماست بناشتا چنانکه از جناب

رسالت مآب ماثور است کسی

که بوقت صبح ده دانه خرمای عجوه

بخورد ضرر نرساند باو در آن روز

سحری و نه زهری و در حدیث

دیگر از آن حضرت مرویست

که بخورید خرما به ناشتا پس بدرستیکه

آن میکشد کرمهای شکم را از جناب

سید الساجدین امام زین العابدین ع
ماثور است که فرمود کسی که بخورد
انار در روز جمعه بناشتا روشن شود
دل او چهل صباح و دفع شود ازو
وسوسهٔ شیطان و کسی که دفع شود
از وی وسوسهٔ شیطان گناه نکند
خدا را و کسی که گناه نکند خدا را

داخل کند خدای عز و جل او را در

بهشت و هم از سرور انبیا و مرسلین ع

منقولست کسی که بخورد سفرجل سه روز

بناشتا صاف شود ذهن او و پر شود

اندرون او از حکمت و علم و باز داشته

شود از مکر شیطان و لشکر او و سنت

است روبیدن خانه از جناب

امام جعفر صادقؑ ماثور است

که رُفتن خانه کشنده رزق است

و چون جاروب کند خاکروبه را

در خانه نگذارد که باعث پریشانی

میشود و پس اگر خواهد که بجائی رود

باید که لباس خود را بپوشد از

اهل بیت طاهرینؑ ماثور است

که خدای تعالی جمیل است و دوست
دارد جمال را و چون بکسی نعمتی عطا
فرماید دوست دارد که آثار آن
نعمت ازو ظاهر شود پس اگر اظهار
آثار آن نعمت کند شکر آن گذارده
باشد و گرنه کفران نموده باشد
و بهترین رنگها در لباس سفید است

ولباس سیاه لباس بنی عباس است

وہر لباس سیاه مذموم است مگر

عبا وموزه و در روایت دیگر

عمامه نیز وارد شده است و زعفرانی

لباس بنی امیه است و قرمزی

لباس شیطان و معصفر لباس

اہل بیت ع ومیباید عمامه را ایستاده

بر سر بندد و چون عمامه بر سر نهد

بسم اللہ بگوید و این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ سَوِّمْنِي بِسِيمَاءِ الْاِيْمَانِ وَتَوِّجْنِي بِتَاجِ

الْكَرَامَةِ وَقَلِّدْنِي حَبْلَ الْاِسْلَامِ

وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَةَ الْاِيْمَانِ

مِنْ عُنُقِي بعد از ان قمیص بپوشد

از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق

ماثور است که خوانده شود نزد پوشیدن

جامه این دعا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ ثَوْبَ يُمْنٍ

وَبَرَكَةٍ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ فِيْهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ

وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَالْعَمَلَ بِطَاعَتِكَ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ رَزَقَنِيْ مَا اَسْتُرُ بِهٖ

عَوْرَتِيْ وَاَتَجَمَّلُ بِهٖ فِي النَّاسِ

پس زیر جامه بپوشد و سنت است

که زیر جامه را نشسته بپوشد و ایستاده

و رو بقبله و رو بمردم نپوشد

که زیر جامه را ایستاده پوشیدن

باعث هلاک و زرداب و غم و الم

میشود و در حدیث دیگر آمده که هر

زیر جامه ایستاده بپوشد تا سه روز

حاجتش روا نشود و ماثور است

که در وقت پوشیدن زیر جامه این

دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِی وَاٰمِنْ رَوْعَتِی

وَاَعِفَّ فَرْجِی وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّیْطَانِ فِی

ذٰلِكَ نَصِیْبًا وَلَا لَهٗ اِلٰی ذٰلِكَ وُصُوْلًا

فَیَضَعَ لِیَ الْمَكَائِدَ وَیُهَیِّجُنِیْ لِاِرْتِكَابِ مَحَارِمِكَ

از حضرت امام محمد باقرؑ مرویست

که هرگاه جامه نو بپوشد بگوید

بِسۡمِ اللّٰہِ وَبِاللّٰہِ اَللّٰھُمَّ اجۡعَلۡہُ ثَوۡبَ

یُمۡنٍ وَتَقۡوٰی وَبَرَکَۃٍ اَللّٰھُمَّ ارۡزُقۡنِیۡ فِیۡہِ

حُسۡنَ عِبَادَتِکَ وَعَمَلًا بِطَاعَتِکَ

وَاَدَاءَ شُکۡرِ نِعۡمَتِکَ اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ الَّذِیۡ

کَسَانِیۡ مَا اُوَارِیۡ بِہٖ عَوۡرَتِیۡ وَاَتَجَمَّلُ

بِہٖ فِی النَّاسِ و در حدیث دیگر ماثور

است کہ چون جامۂ نو بپوشی بگو

لا اِلٰہَ اِلاّ اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ تا از

آفتہا نجات یابی پس کفش بپوشد

و بہترین کفشہا زرد است چنانچہ

منقولست کہ کفش زرد پوشش

انبیاست چشم را قوت دہد و لکیری

برد و بعیش و خوشی کہنہ شود و قوت

مباشرت دہد و کفش سفید ہنوز

کهنه نشده باشد که خدای تعالی ماے
بیکمان باو عطا فرماید و کفش سیاه
چشم را ضعیف کند و غم پیدا کند
و بمباشرت ضرر رساند و کفش را
نشسته بپوشد و اگر موزه در پاکند
سنت است که سیاه باشد و در
فقه الرضا مذکور است که چون خواهی

که موزه و کفش بپوشی ابتدا بپای

راست بکن و بگوی بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ

لِلّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ

وَطِّئْ قَدَمَیَّ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ وَثَبِّتْهُمَا

عَلَی الْاِیْمَانِ وَلَا تُزِلَّهُمَا یَوْمَ زَلْزَلَۃِ

الْاَقْدَامِ اَللّٰهُمَّ وَقِّنِیْ مِنْ جَمِیْعِ الْاٰفَاتِ

وَالْعَاهَاتِ وَمِنَ الْاَذٰی و چون خواہ

که نزد حاکمی یا پادشاهی رود باید که
انگشتر عقیق در دست داشته باشد
سلیمان اعمش روایت نموده که در
خدمت حضرت امام جعفر صادق ع
بودم در خانهٔ منصور عباسی پس
شخصی را بیرون آوردند که تازیانه
خورده بود حضرت فرمود ای سلیمان

به بین انگشترش چه نگین دارد گفتم
یا ابن رسول الله عقیق نیست فرمود
ای سلیمان اگر عقیق بودی تا زیانه
نمیخورد گفتم یا ابن رسول الله دیگر بفرما
فرمود ای سلیمان امان می بخشد
از خون گفتم دیگر بفرما گفت ای
سلیمان خدای عزوجل دوست

میدارد که بلند میکند بدعا بسوی او
دستی که دران نگین باشد گفتم دیگر بفرما
فرمود ای سلیمان عجب دارم از
دستی که دران نگین عقیق باشد چگونه
خالی میماند از دینار و درهم گفتم
یا ابن رسول الله دیگر بفرما فرمود ای
سلیمان نگهدارنده آدمی است از

بلا ہای مہلک گفتم یا ابن رسول اللہ
دیگر بفرما فرمود ایمن میکرداند از فقر
الحدیث و از جناب ولایت مآب
ماثور است کہ انگشتر جزع یمانی در
دست کنید کہ رد میکند مکر متمردان
شیاطین را از امام جعفر صادق ع
منقولست کہ آنحضرت فرمود من

دوست میدارم برای هر مومن
که پنج انگشتر در دست داشته باشد از
یاقوت و آن فاضل ترین همه است
و عقیق و آن خالص تر است برای ما
و اهل بیت و فیروزه و آن چشم را
قوت میدهد و سینه را گشایش میدهد
و قوت دل را زیاده میکند

وچون پی کاری رود آنرا درد ست
کند پس چون برگرد دحاجتش برآورده
شده باشد وحدید چینی وانزا دو ست
نمیدارم که همیشه در دست و اشته
باشد ولیکن بد نمیدانم در دست
کردن آنزا در وقتی که کسی رود
که او ترسد از اهل شر برای آنکه

شرا و ساکن شود و حدیث چنین شیاطین

را دور میکرداند باین سبب دوست

میدارم که داشته باشد پنجم آن در یکه

در نجف اشرف خدا ظاهر میسازد

بدرستیکه هر که آنرا در دست کند

بهر نظر کردنی بآن خداوند عالمیان

زیارت حج و عمره در نامهٔ اعمال

او بنویسد که ثوابش ثواب پیغمبران

و صالحان باشد الحدیث و چون

انگشتر در دست کند اَللّٰهُمَّ سَوِّمْنِی

تا آخر که در پوشیدن عمامه گذشت

بخواند و هر کس که از خانه بیرون آید

شیاطین بر سر راهش آیند پس اگر

در وقت بیرون رفتن بگوید

بِسۡمِ اللّٰہِ اٰمَنۡتُ بِاللّٰہِ تَوَکَّلۡتُ عَلَی اللّٰہِ

مَاشَاءَ اللّٰہُ لَاحَوۡلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰہِ ملائکہ

شیاطین را بزنند و گویند شمار ابرو

دستی نیست کہ نام خدا بردہ وباو

ایمان آوردہ وبرو توکل نمودہ

وکارہای خود را بحول وقوت او

سپردہ پس شیاطین دور شوند

و بایکدگر گویند ما با و چه توانیم کرد
که خدای تعالی کفایت و حمایتش نمود
و محافظت او کرده و آز امام همام
محمد باقرؑ ماثور است که هرکه بیرون
آید از خانهٔ خود پس بگوید بسم الله
پس میگویند دو ملک چپ و راست
که هدایت کرده شدی و چون بگوید

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ میگویند

دو ملک باو که حفظ کرده شدی

و چون بگوید تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ میگویند

برای او که کفایت کرده شدی

پس میگوید شیطان که چکنم با کسی

که هدایت کرده شد و حفظ نموده شد

و کفایت کرده شد ابو حمزه ثمالی

از جناب امام محمد باقرؑ روایت
نموده که آنحضرت فرموده هر که بگوید
در وقتی که بیرون می آید از منزل
خود بِسْمِ اللهِ حَسْبِیَ اللهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی
اللهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ خَیْرَ اُمُوْرِیْ
کُلِّهَا وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا
وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ غنی میکرداند اورا

خدای تعالی از انچه در رنج افکنده
اورا از امر دنیا و آخرت او و از
حضرت امیر المومنین ع ماثور است
که هرکه در وقت بیرون آمدن
از خانه نگین انگشتر خود را بکف دست
بگرداند و دران نظر کند و سورهٔ
انا انزلناه بخواند پس بگوید

اٰمَنۡتُ بِاللّٰہِ وَحۡدَہٗ لَاشَرِیۡکَ لَہٗ

وَاٰمَنۡتُ بِسِرِّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَانِیَتِہِمۡ

دران روز نہ بیند چیزی کہ مکروہ

او باشد پس چون خواہد کہ سوار شود

زین بر اسپ بندد و لجام بکند

و در بینی ہر چہار پا شیطانی میباشد

چون خواہند کہ لجام کنند بسم اللہ

بگویند و از حضرت صادق ع ماثوراست

که هر چهار پائی که خموشی کند در وقت

لگام کردن و غیر آن یارم کند در

کوشش اگر بگذارد و اگر نه براو بخوانند

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ و مرویست که چون

جناب علی بن ابیطالبؑ پا در رکاب
گذاشتند فرمودند بسم اللہ و چون
درست سوار شدند فرمودند اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ
الَّذِیْ کَرَّمَنَا وَحَمَلَنَا فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقَنَا مِنَ الطَّیِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا
عَلٰی کَثِیْرٍ مِّنْ خَلْقِهٖ تَفْضِیْلًا
سُبْحَانَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِيْنَ پس سه مرتبه

سُبْحَانَ اللّٰهِ و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

و سه مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ فرمودند پس

این دعا خواندند رَبِّ اغْفِرْ لِيْ

فَاِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ

و چون وقت سوار شدن بسم اللّٰه

بگوید ملکی ردیف وی میشود و او را

نگاه میدارد تا فرود آید و اگر بسم اللہ
نگوید شیطانی ردیف او میشود و با و
میگوید که خواندگی بکن اگر گوید خواندگی
نمیدانم با و میگوید که آرزوهای باطل
محال بکن پس او پیوسته در آرزوی
باطل است تا پائین آید و اگر چهارپا
در وقت راه رفتن یکدفعه بایستد

در گوشش بخواندا و لم یروا أنّا خلقنا

لهم ممّا عملت أيدينا أنعاما فهم

لها مالكون و ذلّلناها لهم

فمنها ركوبهم و منها

يأكلون و بر رویش چوب زنند

که روی چهار پایه حمد و تسبیح خدا میکند

و پا بر گردنش نگذارند و هر دو پا از

یک طرف نیاویزند و متورک نشینند

و بر سرهای شیطانی ایستاده می باشد

پس چون به پل رسند بگویند بسم الله

اللّٰهُمَّ ادحر عَنِّی الشَّیطان الرَّجِیم

تا شیطان دور شود و چون بسلاطین

ملاقات کند هفت مرتبه آهسته بگوید

خَیرُكَ بَینَ عَینَیكَ وَشَرُّكَ تَحتَ

قَدْ مَسَّكَ وَبِاللّٰهِ اَسْتَعِیْنُ عَلَیْكَ

اَللّٰهُمَّ اكْفِنِیْهِ بِمَا شِئْتَ فَاِنَّهُ

لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ و تربت امام حسینؑ

همراه داشتن امان است از هر خوف

و از جناب صادقؑ ماثور است

که کسی که داخل شود بر سلطانی که

خوف داشته باشد از وی پس باید که

بخواند در مقابل او کٓهٰیٰعٓصٓ

و عقد کند انگشتان دست راست

خود را بهر حرفی پس بگوید حٰمٓعٓسٓقٓ

و عقد نماید انگشتان دست چپ خود را

پس بخواند وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ

وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا و بگشاید آنرا

در روی او محفوظ باشد از شر او

و در کفعمی مذکور است که وقتی که داخل
شود انسان بر کسی که خوف داشته
باشد از شر او پس باید که بخواند
کهیعص حمعسق و وقتیکه
مقابل او شود و بهر حرفی انگشتی از
انگشتان دست خود بند کند و شروع
کند با بهام دست راست و ختم

نماید بابهام دست چپ پس بخواند
در دل خود سورهٔ فیل را پس چون
برسد بقول او تعالی ترمیهم تکرار نماید
لفظ ترمیهم را ده مرتبه و بگشاید در هر
مرتبه انگشتی از انگشتان خود و این
عجیب است و مجرب است و در
کتاب دفع الهموم والاحزان آورده

که بتحقیق تجربه کرده شد که در روی

او بگوید اَطفَأتُ غَضَبَكَ یا فُلانُ

بِلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ از علی بن یقطین

منقولست که گفت بودم نزد هارون رشید

وقتیکه طلب نمود امام موسی کاظم

را حال آنکه خشمناک بود و قصد قتل

آن امام عالیمقام داشت پس

وقتی که آنحضرت داخل شد لبهای
مبارک آنحضرت بحرکت آمد که نفهمیدم
از این پیش آمد هارون ملاطفت
و نیکوئی کرد با نحضرت و اذن رجوع
داد پس سوال نمودم از انحضرت
از انچه حرکت کرده بود لبهای او
آنحضرت فرمود که دو دعا بودند

یکی خاص و دیگری عام لیکن خاص

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ حَفِظْتَ الْغُلَامَيْنِ

بِصَلَاحِ اَبَوَيْهِمَا فَاحْفَظْنِيْ بِصَلَاحِ

اٰبَائِيْ و عام اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَكْفِيْ مِنْ كُلِّ

اَحَدٍ وَلَا يَكْفِيْ مِنْكَ اَحَدٌ فَاكْفِنِيْهِ

بِمَ شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ وَاَنّٰى شِئْتَ

و چون از سلطان خوف داشته باشد

مگر ربگوید اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِکُ
بِهٖ شَیْئًا و در کتاب طب الائمه
از امام موسی کاظمؑ ماثور است که
کسی که داخل شود بر سلطانی که خوف
ازو داشته باشد بگوید چون نظر کند
بسوی او یَا مَنْ لَا یُضَامُ وَ لَا یُرَامُ
وَبِهٖ تَوَاصَلَتِ الْاَرْحَامُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وَآلِهِ وَاكْفِنِي شَرَّهُ بِحَوْلِكَ پس چون

بخانه برگردد و کفش از پا کند ابتدا بپای

چپ نماید و این دعا بخواند بِسْمِ اللّٰهِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَزَقَنِي مَا اُوَقِّي بِهِ

قَدَمَيَّ مِنَ الْاَذٰى اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْهُمَا عَلٰى

صِرَاطِكَ وَلَا تُزِلَّهُمَا عَنْ صِرَاطِكَ السَّوِيِّ

و چون جامه را از بدن بیرون کند

تا ہ کند کہ شیطان نپوشد و از کثافت

و کہنگی محفوظ ماند و درمیان عمامہ

چیزی بنہد تا شیطان آنرا بر سر نہد

پس چون ساعت دوم از روز

کہ از طلوع آفتاب است تا برطرف

شدن سرخی داخل شود این دعا

کہ منسوب بجناب امام حسنؑ است بخواند

اَللّٰهُمَّ يَا خَالِقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

وَمَالِكَ الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ وَمُدَبِّرَ

الْاِبْرَامِ وَالنَّقْضِ وَمَنْ لَا يُجِيْبُ الْمُضْطَرَّ

اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ يَا مَالِكُ

يَا جَبَّارُ يَا وَاحِدُ يَا قَهَّارُ يَا عَزِيْزُ يَا غَفَّارُ

يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

الْاَبْصَارَ يَا مَنْ لَا يُمْسِكُ خَشْيَةً

الانفاق ولا یقتر خوف الاملاق

یا کریم یا رزاق یا مبتدئا بالنعم قبل

الاستحقاق یا من ینزل الروح من امرہ

علی من یشاء من عبادہ لینذر یوم التلاق

کبرت نعمتک علی وصغر فی جنبہا

شکری ودام غناک عنی وعظم

الیک فقری اسئلک یا عالم سری

وَجَهْرِی مَالَا یَفْقِدُ رُسُوَاهُ عَلٰی کَشْفِ
ضُرِّی اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ رَسُوْلِکَ
الْمُخْتَارِ وَحُجَّتِکَ عَلَی الْاَبْرَارِ وَالْفُجَّارِ
وَعَلٰی اَهْلِبَیْتِهِ الطَّاهِرِیْنَ الْاَخْیَارِ
وَاَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِالْاَنْزَعِ الْبَطِیْنِ عِلْمًا
وَبِالْاِمَامِ الزَّکِیِّ الْحَسَنِ الْمَقْتُوْلِ سَمًّا
فَقَدِ اسْتَشْفَعْتُ اِلَیْکَ وَقَدَّمْتُهُمْ

اَمَامِیْ وَبَیْنَ یَدَیَّ حَوَائِجِیْ اَنْ تَزِیْدَنِیْ
مِنْ لَدُنْکَ عِلْمًا وَتَهَبَ لِیْ حُکْمًا
وَتَجْبُرَ کَسْرِیْ وَتَشْرَحَ بِالتَّقْوٰی
صَدْرِیْ وَتَرْحَمَنِیْ اِذَا انْقَطَعَ مِنَ
الدُّنْیَا اَثَرِیْ وَتَذْکُرَنِیْ اِذَا نُسِیَ ذِکْرِیْ
بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وچون
ساعت سیوم کہ از ہر طرف شدن

شعاع است تا بلند شدن روز
داخل شود دعائی که منسوب است
بجناب امام حسین بخوانند و آن اینست
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْاَرْبَابِ وَمُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ
وَمَالِكَ الرِّقَابِ وَمُسَخِّرَ السَّحَابِ وَمُسَهِّلَ
الصِّعَابِ یَا حَلِیْمُ یَا تَوَّابُ یَا کَرِیْمُ
یَا وَهَّابُ یَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ یَا مَنْ حَیْثُمَا

دُعِیَ اَجَابَ یَامَنْ لَیْسَ لَهُ حَاجِبٌ

وَلَا بَوَّابٌ یَامَنْ لَیْسَ لِخَزَائِنِهِ قُفْلٌ

وَلَا بَابٌ یَامَنْ لَا یُرْخٰی عَلَیْهِ سِتْرٌ

وَلَا یُضْرَبُ دُوْنَهُ حِجَابٌ یَامَنْ

یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ یَاغَافِرَ

الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِیْدِ

الْعِقَابِ اَللّٰهُمَّ انْقَطَعَ الرَّجَآءُ اِلَّا

مِنْ فَضْلِكَ وَخَابَ الْاٰمِلُ اِلَّا مِنْ كَرَمِكَ

فَاَسْئَلُكَ بِمُحَمَّدٍ صلعم رَسُوْلِكَ

وَبِصَفِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْطَالِبٍ وَبِالْحُسَيْنِ

بْنِ عَلِيٍّ الْاِمَامِ التَّقِيِّ الَّذِيْ شَرٰى

نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِيْنَ

عَنْ صِرَاطِ طَاعَتِكَ فَقَتَلُوْهُ سَاغِبًا

ظَمْاٰنًا وَهَتَكُوْا حُرْمَتَهُ بَغْيًا وَعُدْوَانًا

وَحَمَلُوا رَأسَهُ فِی الاٰفَاقِ وَاَحَلُّوهُ مَحَلَّ
اَهْلِ الْعِنَادِ وَالشِّقَاقِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَجَدِّدْ عَلَی الْبَاغِیْ عَلَیْهِ
مُخْزِیَاتِ لَعْنِكَ وَانْتِقَامِكَ وَمُرْدِیَاتِ
سَخَطِكَ وَنَكَالِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْۤ اَسْئَلُكَ
بِمُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَسْتَشْفِعُ بِهِمْ اِلَیْكَ وَاُقَدِّمُهُمْ
اَمَامِیْ وَبَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ اَلَّا تَقْطَعَ رَجَائِیْ

مِنِ امْتِنَانِكَ وَافْضَالِكَ وَلَا تُخَيِّبْ

تَأْمِيلِي فِي اِحْسَانِكَ وَنَوَالِكَ وَلَا

تَهْتِكَ السِّتْرَ الْمُسْدُوْلَ عَلَيَّ مِنْ جِهَتِكَ

وَلَا تُغَيِّرْ عَنِّي عَوَائِدَ طَوْلِكَ وَنِعَمِكَ

وَوَفِّقْنِي لِمَا يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ وَاصْرِفْنِي

عَمَّا يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَاعْطِنِي مِنَ

الْخَيْرِ اَفْضَلَ مَا اَرْجُو وَاكْفِنِي مِنَ الشَّرِّ

مَا اَخَافُ وَاَحذَرُ بِرَحمَتِكَ يَا اَرحَمَ
الرَّاحِمِينَ وچون ساعت چهارم از
روز که ارتفاع نهار ست تا زوال
آفتاب داخل شود دعائی که منسوبست
بسید الساجدین امام زین العابدینؑ انجوانند
و آن نیست اَللّٰهُمَّ صَفَا نُورُكَ فِي اَتَمِّ
عَظَمَتِكَ وَعَلَا ضِيَاؤُكَ فِي اَبهَى

ضَوْئِكَ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِكَ الَّذِيْ

نَوَّرْتَ بِهِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ

وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ

الْاَمْوَاتَ وَاَمَتَّ بِهِ الْاَحْيَاءَ وَجَمَعْتَ

بِهِ الْمُتَفَرِّقَ وَفَرَّقْتَ بِهِ الْمُجْتَمِعَ وَاَتْمَمْتَ

بِهِ الْكَلِمَاتِ وَاَقَمْتَ بِهِ السَّمٰوٰتِ اَسْئَلُكَ

بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

الذَّابِ عَنْ دِيْنِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِیْ سَبِيْلِكَ
وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَیْ حَوَائِجِیْ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا
وحاجت خود را ذکر سازد و از
چیزهائی که درین وقت بجا باید آورد
خوردن و آشامیدن است چنانچه
مرویست که هرکه عمر دراز خواهد چاشت

را زود بخورد و روایات بسیار

از ائمه اطهار ع در مذمت تنها خوردن

آمده که شیطان شریک شود و طعام

بی برکت گردد و علامت کبر و بخل

باشد و جماعتی بخدمت با برکت

حضرت رسالتمآب شکایت نمودند

که طعام میخوریم و سیر نمی شویم فرمود

تنہا طعام میخورید باہم جمع شوید

وبسم اللہ بگوئید تا برکت زیادہ شود

پس چون طعام حاضر شود دست

بشوید چنانچہ از جناب رسالت مآب

ماثور است کہ فرمود کسی کہ دوست

دارد اینکہ بسیار شود خیر و برکت خانہ

او پس باید کہ دست بشوید نزد حاضر

شدن طعام و بعد آن پس بدرستیکه
هر که بشوید دست خود را نزد طعام
و بعد از آن زندگی کند انچه زندگی کند
در فراخی و عافیت یابد از بیماری
در جسم خود و از امام بحق ناطق حضرت
جعفر صادق ع مرویست کسی که بشوید
دست خود را قبل از طعام پس خشک

نماید آنرا بدستمال پس بدرستیکه

شان اینست که همیشه میماند برکت در

طعام تا وقتی که تری در دست است

و باید که هردو دست بشوید اگرچه

بیک دست بخورد و در دست

شستن ابتدا بصاحب مجلس کنند

و بعد از و کسانیکه جانب راست او

باشند بترتیب تا بآخر و اهل مجلس همه

در یک لگن دست بشویند و تا پر نشود

یا همه فارغ نشوند آب لگن نریزند

که خلق شان نیکو شود و جمعیت شان

مستدام گردد و چون خوان طعام

حاضر شود بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا نِعْمَةً

مَشْكُوْرَةً تَصِلُ بِهَا نِعْمَةَ الْجَنَّةِ و چون

خواهد که طعام بخورد چهار هزار ملک
حاضر شوند پس اگر در شروع طعام
خوردن بسم الله بگوید ملایکه گویند
خدای تعالی برکت بر شما زیاده کند
و شیطان لشکر خود را گوید بیرون
روید که شما را درین نصیبی نیست
و اگر بسم الله نگوید گوید بیایید که شما نیز

نصیبی دارید پس بیایند و شریک
شوند و اگر بعد از آن بسم اللہ بگوید
اثر مشارکت شیطان زایل شود
و اگر وقت لقمہ برداشتن بِسْمِ اللہِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ بگوید
ہنوز لقمہ بدہن نرسیدہ باشد
کہ گناہانش آمرزیدہ شود و اگر چند

قسم طعام باشند در ہر یک بسم اللہ بگوید

واز جناب ولایت مآب ماثور است

کہ فرمود من ضامنم ہر کہ این کلمات

پیش از طعام بگوید ہیچ طعام او را

آزار ندہد اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ

خَیْرِ الْاَسْمَآءِ مِلْأَ الْاَرْضِ وَالسَّمَآءِ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الَّذِیْ لَا یَضُرُّ مَعَهٗ دَآءٌ

و باید کہ صاحب خانہ پیش از ہمہ

شروع بخوردن کند و اگر با مخدوم

و صاحب بلیہ طعام بخورد بگوید

بِسمِ اللهِ ثِقَةً بِاللهِ وَتَوَكُّلًا عَلَيهِ

و چون نان حاضر شود منتظر نانخورش

نباید بود و در وقت خوردن

بر جانب چپ بنشیند و چہار زانو

نشیند که ان نشست متکبران است

و باسه انگشت از پیش خود بخورد

و لقمه کوچک بردارد و بسیار بخاید

و نگاه بر مردم نکند و از بالای طعام

نخورد و اگر طعام گرم باشد بگذارد

تا سرد شود و پف بران نکند

و باد و انگشت نخورد و نان انبرد

ودر اثنای طعام بازی ولغو وبی ادبی

نکنند که هرچه کنند در روز قیامت

طعام گواهی دهد وسنت است

که شروع کنند بنمک تا هفتاد ودو بلا

که ازانجمله جنون وجذام وبرص است

از و دفع شود اگر بر لقمهٔ اول نمک

بپاشد نقطهای سیاه وسفید که بر و

باشند دفع شوند و در حدیث ماثور است
که ما اهل بیت شروع بنمک و تمام
بسر که میکنیم و سنت است که بر سفره
سبزی باشد و هرگاه شیر تناول نماید
این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا
فِيْهِ وَزِدْنَا مِنْهُ و اگر ماهی بخورد
بگوید اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْهِ وَاَبْدِلْ لَنَا

خیانتہ و اگر میوہ و تناول کند
بگوید اللّٰھُمَّ کَمَا اَطْعَمْتَنِیْ اَوَّلَھَا فَاَطْعِمْنِیْ
اٰخِرَھَا وَبَارِکْ لِیْ فِیْھَا
و از اہل بیت طاہرینؑ ماثور است
کہ ما و شیعہ ما از حلاوت مخلوق
شدہ ایم و مرویست کہ ما اہل بیت
گوشت بسیار تناول میکنیم و بسا

دوست داریم و دوست داریم

کسی را که گوشت را دوست دارد

و سید طعامها گوشت است و در یکروز

دو مرتبه گوشت نباید خورد و ماثور است

که چون نان و گوشت حاضر شود

ابتدا بنان کنید و رخنه گرسنگی را

بنان به بندید پس گوشت بخورید

وتا چهل روز ترک آن نباید کرد چنانچه
مرویست کسی که ترک نماید خوردن
گوشت را چهل روز در گوش او اذان
باید گفت و بیخ بواسیر را قطع کند
و باقلا ساق و دماغ را قوت دهد
و خون صالح پیدا نماید و کبد و دماغ
را قوت دهد و عقل را زیاده

وشلغم ادامت آن رگ خوره را
میکداز دو چقندر بر کنارهٔ فردوس
رویئیده برگ آن رگ جذام را
قطع نماید و سر سام را نافع است
و بیخ آن تهیج سوداکند بادنجان
امان است از برص گذر قولنج
نابو اسیر را منع نماید و در مباشرت

معین باشد پیاز بلغم را دفع نماید دہن
را خوشبو کند خون را صاف نماید
عقل بیفزاید و اعصاب را محکم کند
قوت مجامعت بیفزاید گوشت
دندان محکم کند تخم مرغ مداومت
آن باعث کثرت اولاد بود
و منقولست که روغن گاو شفاست

از جناب علی بن ابیطالبؑ ماثور است
که شیر گاو دواست و در حدیث
دیگر برای فساد معده نافع است
و شیر گوشت را میرویاند و استخوان
را محکم کند و شیر گاو سرخ بهتر است
از شیر دو گاو سیاه و در نشستن
بر طعام باعث زیادتی عمر و بقاء نعمت

میشود واستخوان را بدندان پاک
نکند که دران جن را بهره است
واستخوان را از گوشت بسیار
پاک نکند که نصیب جنات است
مرویست که هرکس چنین کند
بهتر از آن چیزی از خانه اش کم
شود واز حضرت امام رضاء

مرویست که فرمود بالای طعام
آب بسیار خوردن ضرر ندارد اما
در غیر آن حال آب بسیار مخور
و فرمود که اگر کسی بقدر دو کف طعام
بخورد و بعد از ان آب نخورد عجب
دارم که چرا معده اش شق نمیشود
منقولست که ثلث شکم را برای

طعام قرار دهید و ثلث دیگر را برای
آب و ثلث دیگر را برای نفس زدن
و از حضرت امام جعفر صادق ع
ماثور است که آب را بسه نفس خوردن
بهتر است از خوردن بیک نفس
و در حدیث صحیح از آنحضرت ع
مرویست که گاه باشد که شخصی یک

شربت آب خورد و او را بهمان آب
خوردن به بهشت برند بانیکه آب
بخورد و هنوز خواهش داشته باشد
که از لب بردارد و حمد خدا بگوید
پس باز بخورد و هنوز سیر نشده از
لب باز گیرد و حمد خدا بگوید پس باز
بخورد پس خدا باین سبب بهشت را

بر و واجب گرداند و دیگر مرویست

کسی که پیش از آب خوردن بسم اللّٰہ

بگوید و دمی بخورد و الحمد للّٰہ بگوید

مادام که آن آب در شکم او باشد

تسبیح خدا بگوید و ثوابش از و باشد

و مرویست بندہ که آب خورد

و حضرت امام حسین ع و اہل بیت

آنحضرت را یاد کند و لعنت کند
کشندگان آن حضرت را حق تعالی
صد هزار حسنه برای او بنویسد
و صد هزار گناه از و محو نماید و صد هزار
درجه از برای او بلند گرداند و چنان
باشد که صد هزار بنده آزاد کرده
باشد و در روز قیامت خوشحال

ومطمئن خاطر محشور شود وبهتر انیست

که بگوید صلوات اللہ علی الحسین

واہلبیتہ واصحابہ ولعنۃ اللہ علی

قتلۃ الحسین واعدائہ وحضرت

رسول خدا نہی فرمود از دمیدن

در آب ومرویست که دمیدن

در آب وقتی مکروہ میشود که دیگری

حاضر باشد که خواهد از ان آب خورد
که مبادا او را خوش نیاید و آب
بدست راست بخورد و بمکد کم کم
بخورد و از طرف دستهٔ کوزه
و جانب شکسته و سوراخ آن
نباید خورد که جایهای شیطان است
و از امام همام جعفر بن محمد الصادق ع

مرویست که چون از طعام فارغ
شوید بگوئید اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ یُطْعِمُ
وَلَا یُطْعَمُ و بروایت دیگر چون
خوان را بردارید اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ
بگوئید پس انگشتان خود و ظرفی را
که دران میخورد بلیسد که کسی قاب را
بلیسد چنانست که مانند آزاد الصدق

کند و هر که انگشتانرا بلیسد حق تعالی
فرماید بَارَكَ اللهُ فِيكَ و خوردن
ریزهای نان و طعام که در حضراز
خوان ریزد امان است از برص
و جذام و جنون و حمق و صفرا
و مهر حور العین و دوای هر علت است
و نفی فقر کند از وی و از ولد او و

ولد ولدش تا هفت پشت و در سفر

نصیب طیور و حیوانات است

پس باید که خلال کند و احادیث

بسیار در فضیلت خلال کردن

وارد است چنانکه منقول است

که خلال کنید که ملایکه هیچ چیز را دشمن

نمیدارند مانند اینکه به بینید که در دندانها

بنده طعامی هست و مرویست
که خلال بن دندان را باصلاح
می آورد و فروزی را زیاده میکند
و به برگ خرما و چوب گل و درخت
مورد و انار خلال کردن مکروه است
و هرکه به نی خلال کند تا ششش روز
حاجتش برآورده نمیشود و خلال

کردن بچوب گز مورث فقر است

و منقولست که آنچه بزبان از میان

دندان بر می آری بخور و آنچه را

بخلال بدر می آوری بینداز و در

حدیث دیگر وارد است که آنچه

بخلال بیرون می آید فرو برد

که جراحتهای اندرونی بهم میرساند

وبعد از خلال تا سہ مرتبہ مضمضہ بکند

آب ننوشد و مسواک کردن بعد از

خوردن طعام بن دندان را ضعیف

میکرداند و مرویست کہ اندرون

وبیرون دہان را بعد از طعام

بعد واشنان بشویند و دردست

شستن بعد از طعام ابتدا بدست

جیب صاحب خانہ میکند و خود
آخر ہمہ می شوید زیراکہ اولی است
بآنکہ صبر کند بر آلودگی دست و آب
دہان بطرف قبلہ نیندازد و چون
از دست شستن فارغ شود دستہا را
بر رو بمالد کہ کلف را از رو برطرف
میکند و روزی را زیادہ میکند

شخصی بخدمت حضرت امام
جعفر صادق؏ شکایت کرد از
آزار چشم فرمود که چون بعد از طعام
دست بشوئی دستها را برابروها
بمال و سه نوبت بگو الحمد لله
المحسن المجمل المنعم المفضل راوی
گوید چنین کردم هرگز آزار چشم

نکشیدم و ہر کس کہ بعد از طعام بگوید
اَلحَمدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ اَطعَمَنِیْ فِیہِ
وَرَزَقَنِیہِ مِنْ غَیْرِ حَوْلٍ
مِنِّیْ وَلَا قُوَّۃٍ کفارہ شصت سالہ
گناہ باشد پس دست را بدستمال
خشک کند و اگر او وق زند رو بجانب
آسمان بلند نکند و او وق نعمت

خداست بعد از ان حمد بگوید و از

حضرت امام علی بن موسی رضاؑ

منقولست که فرمود وقتی که بخوری

پس بر پشت بخواب و بنه پای

راست خود را بر پای چپ

چنانچه از جناب رسالت مآبؐ

ماثور است که خواب قیلوله و

قبل زوال نعمت اوست شخصی بخدمت
آنحضرت آمده عرض نمود که من
حافظه قوی داشتم واکنون فراموشی
برمن غالب شده است فرمود
آیا خواب قیلوله میکردی وحالا
ترک کرده گفت بلی فرمود باز
خواب قیلوله بکن چنان کرد حافظه اش

بر گشت و در حدیث دیگر قیلوله

کیند که شیطان قیلوله نمی کند و از حضرت

امام زین العابدین ع ماثور است که

هر که در وقت خواب این دعا

بخواند فقر و پریشانی از و دور شود

و هیچ گزنده باو ضرر نرساند

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ وَ

اَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَا شَیْءَ فَوْقَكَ وَاَنْتَ

الْبَاطِنُ فَلَا شَیْءَ دُوْنَكَ وَاَنْتَ

الْاٰخِرُ فَلَا شَیْءَ بَعْدَكَ اَللّٰهُمَّ

رَبَّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبَّ

الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَرَبَّ

التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ وَ

الْفُرْقَانِ الْحَكِيْمِ اَعُوْذُبِكَ مِنْ

شَرِّ کُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا

اِنَّکَ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ پس بخواند

و خوابی که دیده بوقت بیند راست میشود

باب دوم

در اعمال و افعالی که از زوال تا غروب

آفتاب بجا باید آورد و از جناب

رسالت مآب حدیثی ماثور است

که حاصل مضمون آن چنین مینماید که چون
وقت زوال میشود درهای آسمان
و درهای بهشت کشوده میشود و
دعا دران ساعت مقبول میشود
پس خوشا حال کسی که درینوقت
عمل صالح او بالا برند از حضرت
امام محمد باقرؑ ماثور است که محمد بن مسلم

فرمود که محافظت نما بر این دعا چنانچه

محافظت مینمائی بر چشمهای خود و

آن اینست سُبحَانَ اللهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا

اللهُ وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَم یَتَّخِذ وَلَدًا

وَلَم یَکُن لَهُ شَرِیكٌ فِی المُلكِ

وَلَم یَکُن لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرهُ

تَکبِیرًا و چون ساعت پنجم که

از زوال تا گذشتن وقت چهار رکعت
است داخل شود این دعا که منسوب
است بجناب امام محمد باقرؑ بخواند
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الضِّيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَالنُّوْرِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالسُّلْطَانِ تَجَبَّرْتَ
بِعَظَمَةِ بَهَائِكَ وَمَنَنْتَ عَلٰى عِبَادِكَ
بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَدَلَلْتَهُمْ عَلٰى

مَوْجُودِ رِضَاكَ وَجَعَلْتَ لَهُمْ دَلِيلًا

يَدُلُّهُمْ عَلَى مَحَبَّتِكَ وَيُعَلِّمُهُمْ مَحَابَّكَ

وَيَدُلُّهُمْ عَلَى مَشِيَّتِكَ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدِ

بْنِ عَلِيٍّ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ

حَوَائِجِيْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا وَكَذَا

وحاجات خود را ذکر نماید پس چهار

رکعت نافلهٔ ظهر بشرایط و اداب

آن بجا آورد و دعای ساعت

ششم که منسوب است بامام همام

حضرت جعفر صادق ع بخواند

و آن اینست یَا مَنْ لَطُفَ عَنْ

اِدْرَاكِ الْاَوْهَامِ یَا مَنْ کَبُرَ عَنْ وُجُوْدِ

النَّظِیْرِ یَا مَنْ تَعَالٰی عَنِ الصِّفَاتِ کُلِّهَا

يَا مَنْ جَلَّ عَنْ مَعَانِى اللُّطْفِ وَلَطُفَ

عَنْ مَعَانِي الْجَلَالِ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِ

وَجْهِكَ وَضِيَاءِ كِبْرِيَائِكَ وَاَسْئَلُكَ

بِحَقِّ عَظَمَتِكَ الْعَافِيَةَ مِنْ

نَارِكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ جَعْفَرِ

بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُ

بَيْنَ يَدَىْ حَوَائِجِىْ اَنْ تُصَلِّيَ

عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ

اَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَ کَذَا

وحاجت خود مذکور سازد پس

چهار رکعت باقی نافلهٔ ظهر را بجا آرد

بعد از ان دعای ساعت هفتم که

منسوب بامام موسی کاظم علیه السلام است

بخواند و ان اینست یَا مَنْ تَکَبَّرَ عَنِ

الاوهامِ صورتُه یا من تعالیٰ عنِ

الصفاتِ نورُه یا من قربَ عندَ

دعاءِ خلقِہٖ یا من دعاہُ المضطرون

ولجأ الیہِ الخائفونَ وسألہُ المؤمنونَ

وعبدہُ الشاکرونَ وحمدہُ

المخلصونَ اسئلکَ بحقِّ نورِک

المضیُٔ وبحقِّ موسیٰ بنِ

جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَاَتَقَرَّبُ بِهِ اِلَيْكَ وَاُقَدِّمُهُ
بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِيْ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا اَوْ كَذَا

پس نماز ظهر را بشرایط و آداب
آن بجا آرد و چون از نماز ظهر فارغ

شود دعای اهل بیت معمور بخوانند
که فضیلتش زیاده از حد است چنانچه
مرویست که حضرت جبرئیل بجناب
رسالت مآب فرمود که اگر جمع شوند
ملائکه آسمان ها و زمین ها برینکه وصف
نمایند جزوی از هزار جزو او را
قادر نباشند برین و عاجز آیند و

بپوشاند و حفظ نماید حق تعالی خوانندهٔ

آنرا بهزار پردها در دنیا و آخرت

و ببخشد گناهان او را اگرچه باشند

مثل کف دریا حتی که کبیره و بخشاید

برای او هفتاد در از رحمت الحمد اسٹ

و دعا اینست یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیْلَ

وَسَتَرَ الْقَبِیْحَ یَا مَنْ لَمْ یُوَاخِذْ بِالْجَرِیْرَةِ

وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيْمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ

التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ارْحَمْنِيْ يَا صَاحِبَ كُلِّ

نَجْوٰى يَا مُنْتَهٰى كُلِّ شَكْوٰى يَا قَاضِيَ

كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كُرْبَةٍ يَا مُقِيْلَ

الْعَثَرَاتِ يَا كَرِيْمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيْمَ الْمَنِّ يَا

مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّاهُ

يَا سَيِّدَاهُ يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ اَسْئَلُكَ

بِكَ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ

الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ

وَ عَلِيِّ بْنِ مُوْسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْقَائِمِ

الْمَهْدِيِّ الْاَئِمَّةِ الْهَادِيَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ اَسْئَلُكَ

یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَلَّا تُشَوِّهَ خَلْقِیْ بِالنَّارِ

وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ و دو مرتبه

این دعا بخواند بِاللّٰهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰهِ

اَثِقُ وَعَلَی اللّٰهِ اَتَوَکَّلُ پس دعای ساعت

هشتم که بعد از ظهر ست تا نماز عصر منسوبست

بجناب علی بن موسی الرضاؑ بخواند

وَاِنْ نَسِيْتُ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ
مَنْ اَعْطٰى يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ يَا مَنْ
اَضَاءَ بِاسْمِهٖ ضَوْءُ النَّهَارِ وَاَظْلَمَ
بِهٖ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَسَالَ بِاسْمِهٖ وَابِلُ
السَّيْلِ وَرَزَقَ اَوْلِيَآئَهُ كُلَّ خَيْرٍ يَا مَنْ
عَلَى السَّمٰوَاتِ نُوْرُهٗ وَالْاَرْضِ
ضَوْءُهٗ وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ رَحْمَتُهٗ

يَا وَاسِعَ الْجُوْدِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ عَلِّيِ بْنِ
مُوْسَى الرِّضَاءِ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَىْ
حَوَائِجِىْ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِىْ كَذَا وَكَذَا
ومکروه است بعد از ظهر مجامعت
نمودن که اگر فرزندی بوجود آید
احول باشد وشیطان باحولیت

انسان شادمان میشود پس نافلهٔ

عصر بجا آرد مرویست هر کس سوره

اذا زلزلت در نوافل میخوانده باشد

هرگز بزلزله مبتلا نشود و بصاعقه و

هیچ آفتی از آفات نمیرد تا آنکه باجل

مقدر از دنیا رود و چون مرگش

در رسد فرشته کریم از جانب

خداوند رحیم آید و بر بالین و نشیند
و گوید ای ملک الموت با ولی خدا
ملایمت و مدارا نما که مرا بسیار یاد
میکرد و سورۂ اذا زلزلت
بسیار میخواند و آن سورۂ نیز ہمین مکالمہ
نماید پس ملک الموت گوید من از
جانب خدا امورم کہ اطاعت او

نمایم و تا اذن ندهد قبض روحش

نکنم پس حجاب از پیش نظرش

بردارند تا منازل خویش در بهشت

بیند پس اذن دهد و قبض روحش

کنند بانهایت ملایمت پس هفتاد

هزار فرشته مشایعتش کنند تا داخل

بهشت شود و هر کس سوره کوثر

در فرایض و نوافل بسیار بخواند
خدای تعالی از کوثر آبش دهد و
مقامش در سایهٔ طوبی در پیش پیغمبر
باشد پس نماز عصر را آداب و
شرایط آن بعمل آرد پس دست
بدعا بردارد چنانچه از جناب
امام محمد باقر ع مرویست دراز

نکند بنده دست خود را بسوی
خدای بزرگ و برتر مگر اینکه شرم
نماید خدای تعالی اینکه برگرداند
آنرا خالی تا اینکه گرداند و عطا
نماید دران از فضل خود و رحمت
خود انچه خواهد پس وقتیکه دعا
نماید احدی از شما پس برنگرداند

دستهای خود را تا اینکه مسح نماید
آنها را بر سر خود و روی خود
و در روایت دیگر بکرد آند آنها را
بر روی خود و سینهٔ خود و سنت
است بعد از نماز عصر استغفار
نمودن هفتاد مرتبه و خواندن
سورهٔ قدر ده مرتبه چنانچه از

جناب صادقؑ ماثور است
که فرمود کسی که استغفار نماید بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه بخشد خدای تعالی
از و هفتصد سیئة و در حدیث
دیگر هر که بخواند سورهٔ قدر ده مرتبه
بعد از نماز عصر نوشته شود برای او
مثل اعمال خلایق دران روز

پس سجدہ شکر بجا آر و پس دعای
ساعت نہم کہ از نماز عصر است
تا انقضای وساعت و بیست
بجناب امام محمد تقی ع بخواند و آن
اینست یَامَنْ دَعَاہُ الْمُضْطَرُّوْنَ
فَاَجَابَہُمْ وَالْتَجَاَ اِلَیْہِ الْخَائِفُوْنَ
فَاٰمَنَہُمْ وَعَبَدَہُ الطَّآئِعُوْنَ

فشكرهم وشكره المؤمنون فحباهم

واطاعوه فعصمهم وسألوه فاعطاهم

ونسوا نعمته فلم يخل شكره من قلوبهم

وامتن عليهم فلم يجعل اسمه منسيا

عندهم اسئلك بحق محمد بن

عليؑ حجتك البالغة ونعمتك السابغة

ومحجتك الواضحة واقدمه بين يدي

حَوَائِجِي اَنْ تُصَلِّي عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا وَكَذَا وسُنّت

است در روز جمعه بعد از عصر مواقعت

با حلاله خود که اگر فرزندی ازان

بوجود آید خواهد بود عالم معروف

مشهور و چون ساعت دهم

که بعد از انقضای دو ساعت

از عصر شروع میشود و میکشد تا قبل
زرد شدن آفتاب و منسوبست بجناب
امام علی النقی ع داخل شود این عا بخوانند
یَا مَنْ عَلَا فَعَظُمَ یَا مَنْ تَسَلَّطَ فَتَجَبَّرَ
وَتَجَبَّرَ فَتَسَلَّطَ یَا مَنْ عَزَّ فَاسْتَکْبَرَ فِیْ
عِزِّہٖ یَا مَنْ مَدَّ الظِّلَّ عَلٰی خَلْقِہٖ یَا مَنِ
امْتَنَّ بِالْمَعْرُوْفِ عَلٰی عِبَادِہٖ یَا عَزِیْزًا

ذَا انْتِقَامٍ يَا مُنْتَقِمًا بِعِزَّتِهٖ مِنْ اَهْلِ

الشِّرْكِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ؑ

وَاُقَدِّمُهٗ بَيْنَ يَدَىْ حَوَائِجِيْ اَنْ تُصَلِّيَ

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا

وَكَذَا از حضرت امام محمد باقر ؑ

ماثور است کسی کہ بخواند ہر روز

بِسْمِ اللّٰهِ حَسْبِيَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ خَیْرَ اُمُوْرِیْ

کُلِّهَا وَاَعُوْذُبِكَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَ

عَذَابِ الْاٰخِرَةِ کفایت نماید

خدای تعالی مهمات دنیا و آخرت

او را و چون ساعت یازدهم

که قبل زرد شدن آفتاب است

تا زرد شدن آفتاب و منسوبست

بحضرت امام حسن عسکریؑ در رسید

این دعا بخواند یا اوّلاً بلا اوّلیّة

یا آخراً بلا آخریّة یا قیّوماً بلا منتهی لقدمه

یا عزیزاً بلا انقطاع لعزّته یا متسلّطاً

بلا ضعف من سلطانه یا کریماً

بدوام نعمته یا جبّاراً و معزّاً لاولیائه

یا خبیراً بعلمه یا علیماً بقدرته

یَا قَدِیْرًا بِذَاتِهٖ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْحَسَنِ
بْنِ عَلِیٍّ وَاُقَدِّمُهٗ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ
اَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَکَذَا

وچون ساعت دوازدهم که از
زرد شدن آفتاب است تا غروب
آن و منسوب است بجناب مهدی

صاحب الزمان علیہ صلوات اللہ
الملک المنان داخل شود این دعا
بخواند یا من توحّد بنفسہ عن خلقہ
یا من غنی عن خلقہ لصنعہ یا من
عرّف نفسہ خلقہ بلطفہ یا من
سلک باہل طاعتہ مرضاتہ یا من
اعان اہل محبتہ علی شکرہم یا من

يَا قَدِيْرًا بِذَاتِهٖ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بْنِ عَلِيٍّ وَاُقَدِّمُهٗ بَيْنَ يَدَىْ حَوَائِجِىْ

اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ

اَنْ تَفْعَلَ بِىْ كَذَا وَكَذَا

وچون ساعت دوازدهم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن و منسوب است بجناب مهدی

صاحب الزمان علیہ صلوات اللہ
الملک المنان داخل شود این دعا
بخواند یا من توحّد بنفسہ عن خلقہٖ
یا من غنی عن خلقہٖ بصنعہٖ یا من
عرّف نفسہ خلقہ بلطفہٖ یا من
سلک باھل طاعتہٖ مرضاتہٖ یا من
اعان اھل محبّتہٖ علی شکرھم یا من

مَنَّ عَلَيْهِمْ بِدِيْنِهٖ وَلَطَفَ لَهُمْ بِنَائِلِهٖ

اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْخَلَفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ بِهٖ

وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَىْ حَوَائِجِىْ اَنْ تُصَلِّىَ

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِىْ

كَذَا وَكَذَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ

اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ اُوْلِى الْاَمْرِ الَّذِيْنَ اَمَرْتَ

بِطَاعَتِهِمْ وَاُولِی الْاَرْحَامِ الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِصِلَتِهِمْ وَذَوِی الْقُرْبٰی الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِمَوَدَّتِهِمْ وَالْمَوَالِی الَّذِیْنَ اَمَرْتَ

بِعِرْفَانِ حَقِّهِمْ وَاَهْلَ الْبَیْتِ الَّذِیْنَ

اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ

تَطْهِیْرًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا

مرویست که حضرت رسالت مرتبت

چون آفتاب را بر سر کوه دیدی

که زرد شده اشک از چشم مبارکش

روان شدی و فرمودی

أَمْسَى ظُلْمِي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ وَأَمْسَتْ

ذُنُوبِي مُسْتَجِيرَةً بِمَغْفِرَتِكَ وَأَمْسَى

خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِأَمَانِكَ وَأَمْسَى ذُلِّي

مُسْتَجِيْرًا بِعِزِّكَ وَاَمْسٰى فَقْرِيْ مُسْتَجِيْرًا

بِغِنَاكَ وَاَمْسٰى وَجْهِيَ الْفَانِيْ الْبَالِيْ

مُسْتَجِيْرًا بِوَجْهِكَ الدَّآئِمِ الْبَاقِيْ اَللّٰهُمَّ

اَلْبِسْنِيْ عَافِيَتَكَ وَغَشِّنِيْ بِرَحْمَتِكَ

وَجَلِّلْنِيْ كَرَامَتَكَ وَقِنِيْ شَرَّ خَلْقِكَ

مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ

و مرویست از سلیمان جعفری

که گفت شنیدم ابا الحسنؑ را که میگفت

چون شام کنی پس نظر کنی بآفتاب

در وقت غروب و فرو رفتن

آن پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا وَلَمْ

یَکُنْ لَّهٗ شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَکُنْ لَّهٗ وَلِیٌّ

مِّنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِی یَصِفُ وَلَا یُوْصَفُ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ

الَّذِی یَعْلَمُ وَلَا یُعْلَمُ یَعْلَمُ خَائِنَۃَ الْاَعْیُنِ

وَمَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ وَاَعُوْذُ بِوَجْہِ اللّٰہِ

الْکَرِیْمِ وَبِسْمِ اللّٰہِ الْعَظِیْمِ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَاَ

وَمَا بَرَاَ وَمِنْ شَرِّ مَا تَحْتَ الثَّرٰی وَمِنْ

شَرِّ مَا ظَہَرَ وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ مَا وَصَفْتُ

وَمَا لَمْ اَصِفْ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

واین کلمات ایمن میکرداننداز
هر درنده واز شر شیطان رانده
شده واز شر ذریهٔ او واز شر
هرچه بدندان بگیرد واز شر هرچه
بگزد ونمی ترسد صاحب این
کلمات چون تکلم کند باینها از
دزد ونه از چیزی که هلاک کننده

باشد الحدیث وسنت است قریب
بغروب خواندن این دعا یا من
خَتَمَ النُّبُوَّةَ بِمُحَمَّدٍ صلعم اخْتِمْ لِیْ یَوْمِیْ
هٰذَا بِخَیْرٍ وَشَهْرِیْ بِخَیْرٍ وَسَنَتِیْ بِخَیْرٍ
وَعُمُرِیْ بِخَیْرٍ

باب سیوم

در افعال و اعمالی که از غروب
آفتاب تا نصف شب بعمل باید

آورد ابن بابویه بسند معتبر از
جناب ولایت مآب ع روایت
نموده که هرکه نزدیک بشام
یا بعد از شام سه مرتبه این آیه
بخواند دران شب چیزی از و
فوت نشود و جمیع بدیها از و
دور گردد و همچنین اگر صبح

سه مرتبه بخواند در آن روز چیزی

ازو فوت نشود و جمیع شرور ازو

دور کرده و آن آیه این است

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ

تُصْبِحُوْنَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوَاتِ

وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ

یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَیُخْرِجُ الْمَیِّتَ

مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَكَذٰلِكَ يُخْرَجُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّكَ

رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ وَسَلَامٌ عَلَى

الْمُرْسَلِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

از حضرت امام جعفر صادق ع

ماثور است کہ چراغ روشن

نمودن پیش از غروب آفتاب

پریشانی را برطرف میکند و روزی
زیاده میکند پس چون چراغ را
باندرون خانه بیاورند این دعا
بخوانند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُوْرًا نَمْشِیْ
بِهٖ فِی النَّاسِ وَلَا تَحْرِمْنَا نُوْرَکَ
یَوْمَ نَلْقَاکَ وَاجْعَلْنَا نُوْرًا
اِنَّکَ نُوْرٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

وچون وقت فضیلت مغرب
که از بر طرف شدن سرخی جانب
مشرق است تا بر طرف شدن
سرخی جانب مغرب داخل شود
سنت است که دست خود را
بر سر نهد پس بکشد از ابروی خود
و بگیرد ریش خود را بدست خود

وبکو یدِ احطتُ علیٰ نفسی واھلی و

مالی و ولدی من غائبٍ و شاھدٍ

باللہ الذی لا الٰہ الا ھو عالم الغیب

والشھادۃِ الرحمٰن الرحیم الحی القیوم

لا تاخذہٗ سنۃٌ ولا نومٌ لہٗ ما فی

السمٰوٰت وما فی الارض من ذا الذی یشفع

عندہٗ الا باذنہٖ یعلم ما بین ایدیھم

وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ

اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَ

الْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ

از جناب رسالت مآبؐ ماثورا ست

خواندن این دعا بوقت شام

و وقت خواب و وقت صبح

واین از ادعیه قدسیه است

در روایت است هر که این دعا را
بخواند او را درمیان خلق جاهی
پدید آید و دلهای ایشان بر و
مهربان کردد و دین او محفوظ
بماند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اٰمَنْتُ
بِرَبِّیْ وَهُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
اِلٰهُ کُلِّ شَیْءٍ وَمُنْتَهٰی کُلِّ عِلْمٍ وَرَبُّ

كُلِّ رَبٍّ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى نَفْسِىْ بِالْعُبُوْدِيَّةِ

وَالذُّلِّ وَالصَّغَارِ وَاَعْتَرِفُ بِحُسْنِ

صَنَائِعِ اللّٰهِ اِلَىَّ وَاَبُوْءُ عَلٰى نَفْسِىْ بِقِلَّةِ

الشُّكْرِ وَاَسْاَلُ اللّٰهَ فِىْ يَوْمِىْ هٰذَا وَفِىْ

لَيْلَتِىْ هٰذِهٖ بِحَقِّ مَا يَرَاهُ لَهٗ مِنِّىْ رِضًا

وَاِيْمَانًا وَاِخْلَاصًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَيَقِيْنًا

خَالِصًا بِلَا شَكٍّ وَلَا ارْتِيَابٍ

حَسْبِیَ اِلٰهِیْ مِنْ کُلِّ مَنْ هُوَ دُوْنَهٗ وَاللّٰهُ

وَکِیْلِیْ مِنْ کُلِّ مَا سِوَاهُ اٰمَنْتُ بِسِرِّ عِلْمِ

اللّٰهِ کُلِّهٖ وَعَلَانِیَتِهٖ وَاَعُوْذُ بِمَا فِیْ عِلْمِ

اللّٰهِ مِنْ کُلِّ سُوْءٍ وَّمِنْ کُلِّ شَرٍّ سُبْحَانَ

الْعَالِمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِیْفِ فِیْهِ الْمُحْصِیْ

لَهُ الْقَادِرِ عَلَیْهِ مَا شَآءَ اللّٰهُ کَانَ

لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ

پس نماز مغرب را بشرائط و اداب
آن بجا آورد و در فقیه از جناب
صادق مرویست که فرمود
کسیکه بخواند نماز مغرب پس
بعد از ان حال آنکه کلام نکرده باشد
شروع نماید درین که بخواند دو
رکعت نوشته شوند آن دو رکعت

برای او در علیین پس اگر بخواند
چهار رکعت نوشته شود برای او
حجی مبرور و احوط آنست که درمیان
این چهار رکعت کلام نکند و چون
از دو رکعت اول فارغ شود
بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى
وَلَا تُرٰى وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى وَاِنَّ

اِلَیۡکَ الرُّجۡعٰی وَالۡمُنۡتَھٰی وَاِنَّ لَکَ الۡمَمَاتَ

وَالۡمَحۡیٰی وَاِنَّ لَکَ الۡاٰخِرَۃَ وَالۡاُوۡلٰی

اَللّٰھُمَّ اِنَّا نَعُوۡذُبِکَ اَنۡ نَذِلَّ وَنَخۡزٰی

وَنَاتِیَ مَا عَنۡہُ تَنۡھٰی اَللّٰھُمَّ اِنِّیۡ اَسۡئَلُکَ

اَنۡ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَسۡئَلُکَ

الۡجَنَّۃَ بِرَحۡمَتِکَ وَاَعُوۡذُبِکَ مِنَ

النَّارِ بِقُدۡرَتِکَ وَاَسۡئَلُکَ مِنَ الۡحُوۡرِ

الْعَيْنِ بِعِزَّتِكَ وَاَنْ تَجْعَلَ اَوْسَعَ رِزْقِي
عِنْدَ كِبَرِ سِنِّي وَاَحْسَنَ عَمَلِي عِنْدَ اقْتِرَابِ
اَجَلِي وَاَطِلْ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ
مِنْكَ وَيُحْظِي عِنْدَكَ وَيُزْلِفُ لَدَيْكَ
عُمْرِي وَاَحْسِنْ فِي جَمِيْعِ اَحْوَالِي وَ
اُمُوْرِي مَعْرِفَتِي وَلَا تَكِلْنِي اِلٰى
اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ تَطَوَّلْ عَلَيَّ

بِقَضَاءِ جَمِیعِ حَوَائِجِی لِلدُّنیَا وَالاٰخِرَۃِ

وَابدَا أُبوالِدَیَّ وَ وَلدِی وَجَمِیعِ

اِخوَانِی المُؤمِنِینَ فِی جَمِیعِ مَاسَألتُکَ

لِنَفسِی بِرَحمَتِکَ یَا اَرحَمَ الرَّاحِمِینَ

وہم در فقیہ از جناب محمد باقر ع

مرویست کہ آنحضرت فرمود

بدرستیکہ ابلیس جز این نیست کہ

پراکنده میسازد لشکر خود را لشکر
شب را از وقت غروب آفتاب
تا بر طرف شدن سرخی مغرب
و پراکنده مینماید لشکر روز را از وقت
طلوع صبح تا وقت طلوع آفتاب
انتهی ترجمة الحدیث پس باید که
درین ساعت از ذکر خدا غافل

بناشد که این دو ساعت ساعت

غفلت اند تا آنجو راست هر که بخواند

درمیان مغرب و عشا دو رکعت

نماز غفیله و دعا کند باین دعا

که مذکور خواهد شد و سوال نماید از

خدای تعالی حاجت خود را عطا

سازد او سبحانه او را آنچه سوال

نموده وطریقش انیست که بخواند

در رکعت اولی بعد سورهٔ حمد

این آیه وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَهَبَ

مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ

فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ و در ركعت

دوم بعد سورهٔ حمد آيه وَعِنْدَهٗ

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ

وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ

الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِيْ

كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ و در قنوت اين دعا

بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ
الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا
وَكَذَا پس بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِیْ
وَالْقَادِرُ عَلیٰ طَلِبَتِیْ تَعْلَمُ حَاجَتِیْ فَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَیْتَهَا لِیْ
و حاجت خود را مذکور سازد

مرویست از جناب رسالت مآب
که فرمود وصیت میکنم شما را بدو
رکعت نماز در میان شام و خفتن
در رکعت اول بعد از الحمد سورۂ
اذا زلزلت الارض سیزده مرتبه
و در دوم سورۂ توحید پانزده
مرتبه و هر کس این نماز را در سالی

یک مرتبه بخواند از جملهٔ محسنین
نوشته شود و اگر در ماهی یک مرتبه
بگذارد از جملهٔ متقین و اگر در هفته
یک مرتبه ادا نماید از جملهٔ مصلین
و اگر هر شب بگذارد در بهشت
با من مزاحمت کند یعنی نهایت
قرب گزیند و ثواب آن هیچکس نداند

بجز خدای عزوجل و نیز مرویست
هرکس میان نماز شام و خفتن
در شب پنجشنبه دو رکعت نماز
بگذارد در هر رکعتی بعد سورهٔ
حمد آیة الکرسی و سورهٔ جحد و سورهٔ
توحید و معوذتین پنج پنج مرتبه
و بعد از نماز پانزده مرتبه استغفار

کند و ثوابش را بوالدین خود ہدیہ
کند حق ایشان بجا آوردہ باشد
پس شروع نماید در نماز عشا
و بشرایط و آدابیکہ در کتب فقہیہ
مسطور است بجا آرد پس دو
رکعت وتیرہ نشستہ بخواند و
سنت است کہ در رکعت اول

سورۂ واقعہ و در دوم سورۂ
توحید بخواند از جناب رسالتمآبؐ
ماثور است ہر کہ بخواند سورۂ واقعہ
در ہر شب نمیرسد باو پریشانی
ہرگز سید ابن طاوس رہ بسند معتبر
از حضرت امام محمد تقیؑ روایت
نمودہ کہ ہر کہ بعد از نماز خفتن ہفت

مرتبه سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر
بخواند دران شب تا صبح در امان
وضمان حق تعالی باشد از بلاها
وسنت است خواندن آیة الکرسی
بعد از نماز عشا که جناب علی بن
ابی طالب همیشه درین وقت
میخواندند از امام همام جعفر صادق

منقول است که نوری که سعی میکند

در روان میشود در پیش مومن در

روز قیامت نور انا انزلناه است

وسنت است خواندن این دعا

برای طلب رزق بعد از عشا

اَللّٰهُمَّ اِنَّهٗ لَيْسَ لِيْ عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِيْ

وَاِنَّمَا اَطْلُبُهٗ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلٰى

قَلْبِیْ فَاَجُوْلُ فِیْ طَلَبِهِ الْبُلْدَانَ وَاَنَا

فِیْمَا اَنَا طَالِبٌ کَالْحَیْرَانِ لَا اَدْرِیْ

اَفِیْ سَهْلٍ هُوَ اَمْ فِیْ جَبَلٍ اَمْ فِیْ اَرْضٍ

اَمْ فِیْ سَمَآءٍ اَمْ فِیْ بَرٍّ اَمْ فِیْ بَحْرٍ وَعَلٰی

یَدَیْ مَنْ وَمِنْ قِبَلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ

اَنَّ عِلْمَهٗ عِنْدَكَ وَاَسْبَابَهٗ بِیَدِكَ

وَاَنْتَ الَّذِیْ تَقْسِمُهٗ بِلُطْفِكَ وَتُسَبِّبُهٗ

بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِيْ

وَاسِعًا وَّمَطْلَبَهٗ سَهْلًا وَّمَاْخَذَهٗ

قَرِيْبًا وَّلَا تُعَنِّنِيْ بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِيْ

فِيْهِ رِزْقًا فَاِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِيْ

وَاَنَا فَقِيْرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَجُدْ عَلٰى عَبْدِكَ

بِفَضْلِكَ اِنَّكَ ذُوفَضْلٍ
عَظِيْمٍ و مستحب است
خواندن سورهٔ فاتحه و اخلاص و
معوذتین و تسبیحات اربعه و صلوات
بر نبی و آل او علیهم السلام ده نوبت
و از جمله اموریکه درین وقت
نباید کرد خوردن و آشامیدنست

چنانچه مرویست که وقت خفتن
البته چیزی باید تناول نمود خصوصًا
پیران را و ترک نباید کرد که اصل
خواب دیدن و فساد و صحت
و موجب ضعف مزاج و قوی سیت
و در حدیث معتبر دیگر منقولست
که ترک طعام خوردن طرف شب

آدمی را پیر میکند و از امام موسی کاظم
ماثور است که چیزی خوردن
شب را ترک مکن اگرچه پارهٔ نان
خشکی باشد که باعث قوت بدن
و قوت جماع است دیگر منقولست
که طعام شب نافع تر از طعام
روز است و رگی است در بدن

که آنرا عرق عشا گویند اگر کسی شب
چیزی نخورد آن عرق تا صباح
نفرین کند و گوید خدا ترا سیر و
سیراب نکند چنانکه مرا گرسنه و تشنه
گذاشتی پس بطریق و آدابی که
در باب اول مذکور شد طعام
تناول نماید و ماثور است که خورد

پنیر بشب نافع بود و اگر کسی شب
ماهی بخورد و بر سر آن چند دانهٔ
خرما یا عسل بخورد تا صبح رگ
فالج در بدن متحرک میشود و منقولست
که حضرت امام موسی کاظمؑ در
وقت خواب شکر تناول میفرمودند
و هر کس وقت خوابیدن هفت

برگ از کاسنی بخورد آن شب از
قولنج ایمن باشد و در شب ایستادہ
آب خوردن باعث غلبہ زرد اب
و صفرا میشود و از حضرت امام المتقین
امیر المومنین ماثور است کہ آب
ایستادہ مخورید کہ باعث دردی
میشود کہ دوا نداشتہ باشد مگر آنکہ

خدا عافیت دهد و چون دست
بشوید باید که خوب پاک نماید تا چربی
آن برطرف شود چرا که کسیکه
با دست چرب آلوده بخوابد
شیطان بر دست باید یا دیوانه
شود پس ملامت نکند مگر خود را
ومنقول است که اطفال خود را

در وقت خوابیدن دست و دهان
اوشان را بشوید که اگر نکنید شیطان
ایشان را می بوید و در خواب
می ترسند و از حضرت ولایتمآب
ماثور است که پیش از خواب
به بیت الخلا برود و بعد از ان
بخواب برود و مروی است

که هرکس با وضو بخواید چنانست
که تا وقت بیدار شدن نماز کرده
باشد و چون خواهد که بخواید باید که
سرمه بکشد چنانچه ماثور است
که سرمه کشیدن نزد خواب اما نست
ازینکه نازل میشود در چشم و نیز
ماثور است که لازم بگیرید سرمه

دادن رابدستیکه آن خوشبو

میکند دهان را و چون خواهد

که سرمه بخشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ

تَجْعَلَ النُّوْرَ فِیْ بَصَرِیْ وَالْبَصِیْرَةَ

فِیْ دِیْنِیْ وَالْیَقِیْنَ فِیْ قَلْبِیْ وَالْاِخْلَاصَ

فِی عَمَلِی وَالسَّلَامَةَ فِی نَفْسِی وَالسَّعَةَ

فِی رِزْقِی وَالشُّکْرُ لَکَ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِی

و از جناب علی بن ابیطالب ع

ماثور است که هرکه سرمه کشد باید

طاق بکشد و اگر چنین نکند هم باکی

نیست و جناب رسالت مآب صلعم

پیش از خواب سرمه کشیدند چهار

میل در دیدۂ راست و سہ میل

در دیدۂ چپ و خواب بر چہار

قسم است خواب انبیا بر قفا و خواب

مومنان بر جانب راست و خواب

کافران بر جانب چپ و خواب

شیطان بر روی و ہر کس وقت

خوابیدن دست راست را

در زیر رخساره راست گذارد و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَضَعْتُ جَنْبِیْ لِلّٰهِ عَلیٰ مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ اِبْرَاهِیْمَ وَدِیْنِ مُحَمَّدٍ وَ وِلَایَةِ مَنِ افْتَرَضَ اللّٰهُ طَاعَتَهُ مَا شَاءَ اللّٰهُ کَانَ وَمَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ از دزد و فرود آمدن خانه محفوظ ماند و ملائکه برایش استغفار کنند و اگر بگوید بِسْمِ اللّٰهِ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

صد ہزار حسنہ برایش نویسند

وصد ہزار سیّئہ محو کنند وصد ہزار

درجہ بلند نمایند وہر کس وقت

خواب سہ مرتبہ گوید یَفْعَلُ اللّٰهُ

مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهٖ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ

چنانست کہ ہزار رکعت نماز کرد

باشد و اگر سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ
اِلَیْهِ گناهانش آمرزیده شوند اگرچه
مثل ایام دنیا و یا کف دریا و یا
ریگ عالج باشد از امام بحق
ناطق حضرت جعفر صادق باثر
است که فرمود نیست بندهٔ که

بخواند آخر سورهٔ کهف را وقت
خواب مگر اینکه بیدار میشود در
ساعتی که میخواهد و این از مجربات
است و از امام همام محمد باقرؑ
مرویست که فرمود کسیکه بخواند
این کلمات را پس من ضامنم
باینکه نرسد باو عقرب و نه گزنده

تا صبح کند اَعُوذُ بِکَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ

الَّتِی لَا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ

مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ

دَآبَّةٍ هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا اِنَّ

رَبِّیْ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ

و از جناب امام جعفر صادقؑ

مرویست که هرگاه بترسی از

احتلام پس بگو در رخت خواب

خو و اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِکَ مِنَ الْاِحْتِلَامِ

وَمِنْ شَرِّ الْاَحْلَامِ وَمِنْ اَنْ یَتَلَاعَبَ

بِیَ الشَّیْطَانُ فِی الْیَقْظَةِ وَالْمَنَامِ

وسنت است خواندن تسبیح

جناب سیدة النسا فاطمہؑ وقت

خفتن و درین باب احادیث

بسیار از ائمه اطهار وارد است
وکسیکه وقت خواب اسم
الباعث صد مرتبه بخواند و بگرداند
دست خود را بر سینه خود زنده
نماید خدای عزوجل باطن او را روشن
گرداند دل او را و شیخ طوسی
علیه الرحمه در متهجد خود آورده

کسیکه خواهد دیدن مرده درخواب

پس باید که بگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ

الَّذِی لَا یُوصَفُ وَالْاِیْمَانُ یُعْرَفُ

مِنْهُ مِنْكَ بَدَتِ الْاَشْیَآءُ وَاِلَیْكَ

تَعُوْدُ مَا اَقْبَلَ مِنْهَا كُنْتَ مَلْجَاهُ وَمَنْجَاهُ

وَمَا اَدْبَرَ مِنْهَا لَمْ یَكُنْ لَهُ مَنْجًا وَلَا مَلْجَأُ

مِنْكَ اِلَّا اِلَیْكَ فَاَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ

اِلَّا اَنْتَ وَاَسْئَلُكَ بِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَبِحَقِّ حَبِيْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

وَاٰلِهٖ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ خَيْرِ الْوَصِيِّيْنَ

وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ وَبِحَقِّ

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الَّذَيْنِ جَعَلْتَهُمَا

سَيِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِمُ

اَجْمَعِيْنَ السَّلَامُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاَنْ تُرِيَنِيْ مَيِّتِيْ فِي الْحَالِ الَّتِيْ هُوَ فِيْهَا

و در کتاب خواص القرآن آورده

کسیکه مبتلا شود بمرضی و دشوار

شود براو دفع آن پس باید که

طهارت نماید و بپوشد پاکیزه ترین

لباس خود و بخوابد بر فرش پاک

و نباشد نزد او زنی و بخواند سوره

الم نشرح و سورهٔ والضحی هر یک
پانزده مرتبه و سوال نماید خدا را
اینکه ظاهر نماید مراد او را دو آیهٔ
آن پس بدرستیکه آن شخص راه
بیابد بسوی آن انشاء الله تعالی
و کفعمی آورده کسی که خواهد دید
یکی از انبیا و ائمه یا دیگر مردم

یا فرزندان را در خواب بیند باید
که بخواند والشمس واللیل و قدر و
جحد و اخلاص و معوذتین پس
بخواند سورۂ اخلاص صد مرتبه
و درود بفرستد بر نبی و آل او
صد مرتبه و بخوابد بر جانب راست
با وضو پس بدرستیکه آن شخص

خواهد دید شخصی را که اراده نماید

انشاء الله تعالی و کلام نماید با او

و بانچه اراده نماید از سوال و جواب

و هر که بخواند شب جمعه بعد فراغ

از نماز خفتن سورهٔ کوثر هزار مرتبه

و درود بر نبی و آل او هزار مرتبه

به بیند جناب رسالتمآب

را در خواب پس بخواید

باب چهارم

در افعال و اعمالی که از نصف
شب تا طلوع صبح بعمل باید آورد
شیخ در تهذیب بسند صحیح از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت نموده
که آن حضرت فرمود نیست بنده

مگر اینکه بیدار میشود در هر شب یکبار
یا دو بار پس اگر برخیزد خواهد بود
ثواب برای او و اگر برنخیزد
میکشاید شیطان میان پاهای
خود را پس شاش میکند در گوش
او الحدیث وهم از انحضرت عم
ماثور است که فرمود شرف

و بزرگواری مومن برخاستن
اوست در شب و عزّت او
استغنا و بی نیازی اوست از
مردم پس چون بگرد د بر فرش
خواب خود بیدار شود پس باید
بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَهُوَ
عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ سبحان اللّٰہِ

رَبِّ النَّبِیِّینَ وَاِلٰہِ الْمُرْسَلِینَ سُبْحَانَ

اللّٰہِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَمَا

فِیْھِنَّ وَرَبِّ الْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا

فِیْھِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَسَلَامٌ

عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ

الْعَالَمِیْنَ وچون برخیزد این پنج

آیہ را کہ از آخر سورۃ عمران است

بخونند اِنَّ فِی خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّیْلِ وَالنَّہَا

لَاٰیٰتٍ لِاُوْلِی الْاَلْبَابِ الَّذِیْنَ

یَذْکُرُوْنَ اللہَ قِیَامًا وَّقُعُوْدًا وَعَلٰی

جُنُوْبِہِمْ وَیَتَفَکَّرُوْنَ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ ہٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَکَ

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا اِنَّکَ مَنْ

تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ

مِنْ اَنْصَارٍ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ

لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا

مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ

وچون نصف شب میشود داخل
میشود وقت نماز شب ومیکشد
تا طلوع فجر وهر قدر که بصبح نزدیک
باشد بهتر است واین نماز سنت
موکده است چنانچه از جملهٔ وصیتهای
که جناب رسالت مآب بولایت
ماٰب فرمود این بود که یا علی

لازم گیرد نماز شب را و سه مرتبه

این کلمه را فرمود و نماز شب

باعث روشنی قبر میشود پس چون

خواهد که شروع نماید در نماز شب

بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ

نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ

وَاُقَدِّمُهُمْ بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِیْ فَاجْعَلْنِیْ

بِهِمْ وَجِيهًا فِى الدُّنيَا وَالاٰخِرَةِ وَمِنَ

الْمُقَرَّبِيْنَ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِى بِهِمْ وَلَا تُعَذِّبْنِى

بِهِمْ وَاهْدِنِىْ بِهِمْ وَلَا تُضِلَّنِىْ بِهِمْ

وَارْزُقْنِىْ بِهِمْ وَلَا تَحْرِمْنِىْ بِهِمْ وَاقْضِ لِىْ

حَوَائِجَ الدُّنيَا وَالاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى

كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ وَبِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ اين نماز

هشت رکعت است دو رکعت

اول را شروع نماید به تکبیرات
سبعه و در هر یک از رکعت اول
و دوم بعد از حمد سورهٔ قل هو الله
احد سی مرتبه بخواند اگر چنین کند
نماند میان او و خدای تعالی
هیچ گناهی مگر آنکه آمرزیده شود
شیخ طوسی ره نقل نموده کسی که باشد

مراو را دشمنی که ایذا دهد او را پس

باید که بگوید در سجدهٔ دوم از دو

رکعت اول نماز شب اَللّٰهُمَّ اِنَّ

فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ شَهَّرَ لِی وَنَوَّهَ لِی

عَرَّضَنِی لِلْمَکَارِهِ اَللّٰهُمَّ فَاصْرِفْهُ

عَنِّی بِسُقْمٍ عَاجِلٍ یَشْغَلُهُ عَنِّی اَللّٰهُمَّ

قَرِّبْ اَجَلَهُ وَاقْطَعْ اَثَرَهُ وَعَجِّلْ یَا رَبِّ

ذَلِكَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ و در شش رکعت

دیگر سنت است خواندن سورهای

دراز مثل کهف و یس و مانند آن

اگر وقت وفا کند و گرنه هر سوره

که خواهد پس شروع نماید در خواندن

دو رکعت شفع در رکعت اول

بعد از حمد سوره قل اعوذ برب الناس

و در ثانی بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق
و قنوت در نماز شفع نیست پس
شروع نماید در یک رکعت وتر
و ابتدا نماید به تکبیرات سبعه و بخواند
دران بعد از سورهٔ حمد قل هو الله احد
سه مرتبه و معوذتین پس بلند نماید
دستهای خود را بدعا و بخواند

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیْمُ الْکَرِیْمُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ سُبْحَانَ
اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ
الْاَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا فِیْهِنَّ
وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ

و دعاهای قنوت و تر بسیار است
و این مختصر گنجایش ذکر آنها ندارد

من شاء فلیرجع الیها پس هر دعا
که خواهد بخواند و سنت است که
برای چهل کس از مومنین یا زیاده
از انها دعا نماید برین نمط اللهم
اغفر لفلانٍ و فلانٍ و کسیکه چنین کند
مستجاب شود دعای کردن او
انشاء الله تعالی پس بگوید مفتاد

مرتبہ و بروایت دیگر صد مرتبہ

أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوْبُ اِلَيْهِ پس بگوید

ہفت مرتبہ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِیْ

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّوْمُ لِجَمِيْعِ ظُلْمِیْ

وَجُرْمِیْ وَاِسْرَافِیْ عَلٰی نَفْسِیْ وَأَتُوْبُ اِلَيْهِ

پس بگوید رَبِّ أَسَأْتُ وَظَلَمْتُ

نَفْسِیْ وَبِئْسَ مَا صَنَعْتُ وَهٰذِهٖ

يَدَايَ يَا رَبِّ جَزَاءً بِمَا كَسَبَتْ وَ

هٰذِهٖ رَقَبَتِيْ خَاضِعَةٌ لِمَا اَتَيْتَ وَهَا

اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ فَخُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِيْ

الرِّضَا حَتّٰى تَرْضٰى لَكَ الْعُتْبٰى لَا اَعُوْدُ

پس سه صد مرتبه بگوید اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ

و این دعا بخواند رَبِّ اغْفِرْلِيْ وَارْحَمْنِيْ

وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

پس رکوع کند و نماز را تمام کند

و مستحب است خواندن این دعا

بعد و تر سه مرتبه سُبْحَانَ رَبِّی المَلِكِ

القُدُّوسِ الحَیِّ العَزِیزِ الحَکِیمِ و

دعا نماید بدعای حزین و آن اینست

اُنَاجِیكَ یَا مَوجُوداً فِی کُلِّ مَکَانٍ لَعَلَّكَ

تَسمَعُ نِدَائِی فَقَد عَظُمَ جُرمِی وَ قَلَّ

حيٰ اَيْ مَوْلَايْ يَا مَوْلَايْ اَيَّ الْاَهْوَال

اَتَذَكَّرُ اَيُّهَا اَنْسٰى وَلَوْ لَمْ يَكُنْ اِلَّا الْمَوْتُ

لَكَفٰى كَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

اَعْظَمُ وَاَدْهٰى مَوْلَايْ يَا مَوْلَايْ

حَتّٰى مَتٰى وَاِلٰى مَتٰى اَقُوْلُ لَكَ الْعُتْبٰى مَرَّةً

بَعْدَ اُخْرٰى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِيْ صِدْقًا

وَلَا وَفَاءً فَيَا غَوْثَاهُ ثُمَّ وَاغَوْثَاهُ بِكَ يَا اللّٰهُ

مِنْ ھَوًی قَدْ غَلَبَنِیْ وَمِنْ عَدُوٍّ وَّشَیْطٰنٍ

اسْتَکْلَبَ عَلَیَّ وَمِنْ دُنْیَا قَدْ تَزَیَّنَتْ

لِیْ وَمِنْ نَفْسٍ اَمَّارَةٍ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ

رَبِّیْ مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ اِنْ کُنْتَ

رَحِمْتَ مِثْلِیْ فَارْحَمْنِیْ وَاِنْ کُنْتَ قَبِلْتَ

مِثْلِیْ فَاقْبَلْنِیْ یَا قَابِلَ السَّحَرَةِ اقْبَلْنِیْ یَا مَنْ

لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُ مِنْهُ الْحُسْنٰی یَا مَنْ یُغَذِّیْنِیْ

بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً اَرْحَمْنِیْ یَوْمَ

اَتَیْتُكَ فَرْدًا شَاخِصًا اِلَیْكَ بَصَرِیْ

مُقَلَّدًا عَمَلِیْ قَدْ تَبَرَّأَ جَمِیْعُ الْخَلْقِ مِنِّیْ

نَعَمْ وَاَبِیْ وَاُمِّیْ وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدِّیْ

وَسَعْیِیْ فَاِنْ لَمْ تَرْحَمْنِیْ فَمَنْ یَرْحَمُنِیْ وَمَنْ

یُؤْنِسُ فِی الْقَبْرِ وَحْشَتِیْ وَمَنْ

یُنْطِقُ لِسَانِیْ اِذَا خَلَوْتُ بِعَمَلِیْ وَسَاَلْتَنِیْ

عَمَّا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنِّیْ فَاِنْ قُلْتُ نَعَمْ فَاَيْنَ

الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ وَاِنْ قُلْتُ لَمْ

اَفْعَلْ قُلْتَ اَلَمْ اَكُنِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ

فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا مَوْلَایَ قَبْلَ اَنْ تُلْبَسَ

الْاَبْدَانُ سَرَابِيْلَ الْقَطِرَانِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ

يَا مَوْلَایَ قَبْلَ اَنْ تُغَلَّ الْاَيْدِیْ اِلَى الْاَعْنَاقِ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَخَيْرَ الْغَافِرِيْنَ

امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق
مأثور است کسی که باشد مراو را بسوی
خدای تعالی حاجتی پس باید که
برخیزد در شب و غسل نماید و
بپوشد پاکیزه ترین جامهای
خود و بگیرد در ظرف کوچک
آبی و بخواند بران سورهٔ

انا انزلناه ده مرتبه پس بپاشد
آن آب اگرد جای نماز خود وجای
سجدهٔ خود پس بخواند دو رکعت
نماز و در هر دو رکعت بعد از
حمد سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر
بخواند پس سوال نماید حاجت
خود را پس بدرستیکه آن کس

سزاوار است اینکه برآورده شود
حاجت او انشاء الله تعالی
مرویست هر که گم شود از وی چیزی
پس بایستد در گوشهای خانهٔ خود
در نصف شب و هفتاد مرتبه بگوید
المعید پس بگوید یا معید رُد علیّ
لذا پس در هفته خبر غایب باو

برسد یا غایب خود بیاید

خاتمه

در اعمال و ادعیهٔ متفرقه که اختصاص بوقتی دون وقتی ندارد و از جناب جعفر صادقؑ ماثور است که مداوا کنید بیماران خود را بصدقه و دفع کنید بلاها را بدعا و طلب

فرود آمدن روزی کنید بصدقه
و از آنحضرت ماثور است که فرمود
که هیچ چیز بر شیطان ثقیل تر نیست
از صدقه بر مومن و از حضرت
رسول منقولست که زمین قیامت
همه آتش است مگر سایهٔ مومن که
تصدق او سایهٔ اوست و ایضًا

ویست کہ تصدق از مرگ بد

نگاہ میدارد و از امام محمد باقرؑ

نقل است کہ تصدق فقر را دفع

میکند و عمر را زیادہ میکند و در

بعض روایات است کہ تصدق

ہفتاد نوع از انواع بلا را دفع

میکند و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق ع مرویست که بگو نزد
علتی که عارض شود حال آنکه ظاهر
شوی زیر آسمان بلند نمائی دستهای
خود را اَللّٰھُمَّ اِنَّكَ عَیَّرْتَ اَقْوَامًا
فِیْ کِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ
زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ فَلَا یَمْلِکُوْنَ کَشْفَ
الضُّرِّ عَنْکُمْ وَلَا تَحْوِیْلًا فَیَا مَنْ لَا یَمْلِكُ

اَكْشِفْ ضُرِّيْ وَلَا تُحَوِّلْهُ عَنِّيْ اَحَدٌ

غَيْرُهٗ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاكْشِفْ

ضُرِّيْ وَحَوِّلْهُ اِلٰى مَنْ يَّدْعُوْ مَعَكَ

اِلٰهًا اٰخَرَ فَاِنِّيْ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ غَيْرُكَ

وایضا منقولست کہ چون مریض

شود طفلی بالای بام برآید مادر

آن طفل و بکشاید مقنعہ خود را واوطا

نماید موهای سر خود را بسوی
آسمان و سجده کند و بگوید اَللّٰهُمَّ
رَبِّ اَنْتَ اَعْطَیْتَهُ وَاَنْتَ وَهَبْتَهُ لِی اَللّٰهُمَّ
فَاجْعَلْ هِبَتَكَ اَلْیَوْمَ جَدِیدَةً وَاَنْتَ
قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ پس بر نخواهد داشت سر
خود را مگر اینکه صحیح شده باشد فرزند
او از حضرت امام حسن عسکری

ماثور است برای درد سر اینکه

بخواند بر کاسه آب اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ

كَفَرُوْا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا

رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ

حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ پس بیاشامد آنرا

از جناب علی ابن ابیطالب ع

ماثور است برای درد دندان

مسح نما موضع سجدهٔ خود را پس
مسح نما دندان دردناک را وبگو
بِسْمِ اللّٰهِ وَالشَّافِی اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ کفعمی نقل نموده که یافته شد
بخط امام رضاء که بدرستیکه نوشته
میشود برای تب بر سه پارهٔ کاغذ
نوشته میشود بر اول بعد بسم اللّٰه

لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰی و بر دوم

بعد بسم اللہ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

الظّٰلِمِیْنَ و بر سیوم بعد بسم اللہ

اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ

پس خوانده شود بر پارهٔ سورهٔ

توحید سه مرتبه و فرو برد آنرا

صاحب تب سه روز هر روز

یکی را صحیح خواهد شد انشاء الله تعالی

برای دشواری ولادت بنویسد

بر ورقی بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ کَاَنَّهُمْ

یَوْمَ یَرَوْنَ مَا یُوْعَدُوْنَ لَمْ یَلْبَثُوْا

اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَهَا

لَمْ یَلْبَثُوْا اِلَّا عَشِیَّةً اَوْ ضُحٰهَا اِذْ قَالَتِ امْرَاَةُ

عِمْرَانَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَکَ مَا فِیْ بَطْنِیْ مُحَرَّرًا

پس به بندد آنرا بر ران راست
حامله پس چون وضع حمل شود
پس بگشاید آنرا در کتاب بلد الامین
منقولست از جناب رسالت مآب
کسی که بخواند دو رکعت نماز بهر
سوره که خواهد و بخواند بعد آن
هر دو رکعت آیة الملک پس بگوید

يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا
تُعْطِيْ مِنْهُمَا مَنْ تَشَآءُ وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا
مَنْ تَشَآءُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاقْضِ
عَنِّيْ دَيْنِيْ ادا نماید خدای تعالی
قرض او را اگرچه باشد برابر
زمین از زر الحدیث مرویست
کہ شخصی را بردند بزندان پس

گذشت بر دیواری که نوشته بود

صبر ویا ولیی فی نعمتی ویا صاحبی فی

وحدتی ویا عدتی فی کربتی پس بخواند آنرا

وتکرار نمود آنرا پس نجات یافت

ازان پس باز آمد بسوی آن دیوار

پس نیافت بران چیزی نوشته

وا ما آیات حفظ پس کسیکه بخواند

آنرا با ہمراہ خود دارد خواہد بود

در حفظ خدا و حمایت او و آن انیست

وَلَا یَؤُدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ

فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ

لَهٗ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ

خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ رَبِّيْ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ

وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُوْنَ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ رَّجِيْمٍ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ مَارِدٍ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا

حَافِظٌ اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ اِنَّهُ

هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيْدُ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ هَلْ اَتٰىكَ

حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ بَلِ الَّذِيْنَ

كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِم مُحِيطٌ

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

از جناب ولایت مآب ماثور است

کسیکه ظلم کرده شود پس باید که وضو

نماید و بخواند دو رکعت نماز و

طول دهد رکوع و سجود آنرا پس

چون سلام بخواند بگوید اللّٰهمّ انّی

مَغلُوبٌ فَانتَصِر یکهزار مرتبه پس
بدرستیکه حق تعالی بزودی
میفرستد برای او نصر و مدد را و
هرکه مداومت نماید بخواندن این
دعا خدای تعالی عمر بسیار باو
عطا نماید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ صِحَّةً
فِی تَقوٰی وَطُولَ عُمُرِی فِی حُسنِ

عَمَلٍ وَرِزْقًا وَاسِعًا لَا تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ

سیّد بن طاوس بسند معتبر از
جمیل بن دراج روایت کرده
است که مردی بخدمت حضرت
امام جعفر صادقؑ آمد و گفت
ای مولای من عمر من بسیار
شده و خویشان من مردند و

مونسی ندارم و میترسم که مرا نیز
مرگ دریابد حضرت فرمود که
برادران مومن صالح برای انس
گرفتن بهتر اند از اقارب اگر
درازی عمر خود و خویشان و
دوستان راخواهی این دعارا
بعد از هر نماز بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّ رَسُوْلَكَ

الصَّادِقَ الْمُصَدَّقَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

وَاٰلِهٖ قَالَ اِنَّكَ قُلْتَ مَا تَرَدَّدْتُ فِیْ

شَیْءٍ اَنَا فَاعِلُهٗ كَتَرَدُّدِیْ فِیْ قَبْضِ رُوْحِ

عَبْدِیَ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَاَنَا اَكْرَهُ

مَسَاءَتَهٗ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ

اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ لِوَلِيِّكَ الْفَرَجَ

وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلَا تَسُوْئُنِي

فِي نَفْسِي وَلَا فِي أَحَدٍ مِنْ أَحِبَّتِي

و اگر خواہی یک یک دوستان

خود را نام ببر و لا فی فلان و

لا فی فلان را وی گفت چون

برین دعا مداومت کردم

چندان عمر یافتم که از زندگانی

ملول شدم و این دعا بسیار معتبر است

بحمد الله و احسانه و فضله و امتنانه

کتاب وظایف نامه سلطانی

بمثال واجب الامتثال مظهر سپهر

مملکت ماه فلک رفعت شاه

جم جاه کیوان بارگاه فریدون فر

دادگستر ابو الفتح معین الدین

سلطان زمان نوشیروان

عادل محمد علی شاہ بادشاہ
غازی عَظَّمَ اللّٰہُ قَدرَہٗ وَاَنفَذَ
فِی البَرِیَّةِ حُکمَهُ وَاَمرَہٗ
بمطبع شاہی در سنہ یکہزار و دو صد
و پنجاہ و چہار ہجری طبع یافت
خالق الارض والسما صحایف
لیل ونہار را بدوام ذکر

آن خسرو هنرپرور موشح گرداناد

وهمای همایون دولتش را که

بال اقبال عموما بر جهانیان

وخصوصا بر اهل فضل و براعت

کشاده است سایه گستر داراد

وَهٰذَا دُعَاءٌ لَا یُرَدُّ فَاِنَّهٗ

صَلَاحٌ لِاَصْنَافِ الْبَرِیَّۃِ شَامِلُ